

EUROOPAN UNIONI

EUROOPAN PARLAMENTTI

NEUVOSTO

Bryssel, 17. maaliskuuta 2023
(OR. en)

2021/0201(COD)

PE-CONS 75/22

CLIMA 694
ENV 1341
AGRI 735
FORETS 143
ONU 143
CODEC 2088

SÄÄDÖKSET JA MUUT VÄLINEET

Asia: EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS asetuksen (EU) 2018/841 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse soveltamisalasta, raportointia ja vaatimusten noudattamista koskevien sääntöjen yksinkertaistamisesta ja jäsenvaltioiden tavoitteiden asettamisesta vuodelle 2030 sekä asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta seurannan, raportoinnin, edistymisen seurannan ja uudelleentarkastelun parantamisen osalta

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON
ASETUS (EU) 2023/...,**

annettu ... päivänä ...kuuta ...,

asetuksen (EU) 2018/841 muuttamisesta siltä osin kuin on kyse soveltamisalasta, raportointia ja vaatimusten noudattamista koskevien sääntöjen yksinkertaistamisesta ja jäsenvaltioiden tavoitteiden asettamisesta vuodelle 2030 sekä asetuksen (EU) 2018/1999 muuttamisesta seurannan, raportoinnin, edistymisen seurannan ja uudelleentarkastelun parantamisen osalta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 192 artiklan 1 kohdan,

ottavat huomioon Euroopan komission ehdotuksen,

sen jälkeen kun esitys lainsäätämisyksikössä hyväksyttäväksi säädökseksi on toimitettu kansallisille parlamenteille,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon¹,

ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon²,

noudattavat tavallista lainsäätämisyksiköstä³,

¹ EUVL C 152, 6.4.2022, s. 192.

² EUVL C 301, 5.8.2022, s. 221.

³ Euroopan parlamentin kanta, vahvistettu 14. maaliskuuta 2023 [(EUVL ...)/(ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä)], ja neuvoston päätös, tehty ...

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimuksen (UNFCCC) nojalla 12 päivänä joulukuuta 2015 hyväksytty Pariisin sopimus, jäljempänä 'Pariisin sopimus', tuli voimaan 4 päivänä marraskuuta 2016. Pariisin sopimuksen osapuolet ovat sopineet, että maapallon keskilämpötilan nousu pidetään selvästi alle kahdessa celsiusasteessa verrattuna esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon ja että jatketaan toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen verrattuna esiteollisella kaudella vallinneeseen tasoon. Kyseistä sitoumusta on vahvistettu 13 päivänä marraskuuta 2021 hyväksymällä UNFCCC:n nojalla Glasgow'n ilmastopöytäsofimus, jossa Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva UNFCCC:n osapuolten konferenssi toteaa, että ilmastonmuutoksen vaikutukset ovat huomattavasti pienemmät, jos lämpötila nousee kahden celsiusasteen sijasta 1,5 celsiusasteella, ja päättää jatkaa toimia lämpötilan nousun rajoittamiseksi 1,5 celsiusasteeseen.

- (2) Biologista monimuotoisuutta ja ekosysteemipalveluja käsittelevä hallitustenvälinen tiede- ja politiikkafoorumi (IPBES) esitti biologisesta monimuotoisuudesta ja ekosysteemipalveluista vuonna 2019 julkaisemassaan maailmanlaajuisessa arviointiraportissa uusinta tieteellistä näyttöä käynnissä olevasta maailmanlaajuisesta luonnon monimuotoisuuden köyhtymisestä. Komission 20 päivänä toukokuuta 2020 antamassa tiedonannossa ”Vuoteen 2030 ulottuva EU:n biodiversiteettistrategia: Luonto takaisin osaksi elämäämme”, jäljempänä ’EU:n biodiversiteettistrategia 2030’, nostetaan luonnon monimuotoisuuden ja hyvin toimivien ekosysteemien suojelua ja ennallistamista koskevaa unionin tavoitetasoa. Metsät ja terve maaperä ovat äärimmäisen tärkeitä luonnon monimuotoisuuden, ilman ja veden puhdistamisen sekä hiilen sitomisen ja varastoinnin kannalta samoin kuin kestävästi hankittujen pitkäikäisten puutuotteiden tarjonnan kannalta. Metsien luonne ja tehtävä vaihtelevat erittäin suuresti eri puolilla unionia, ja tietyn tyyppiset metsät ovat alttiimpia ilmastonmuutokselle suorien vaikutusten vuoksi, kuten kuivuuden, lämpötilasta johtuvien metsäkuolemien tai kuivuusolosuhteissa tapahtuneiden muutosten vuoksi. Metsäkato ja metsien tilan heikkeneminen edistävät maailmanlaajuisia ilmastokriisiä, koska ne lisäävät kasvihuonekaasupäästöjä, muun muassa ilmiöön liittyvien metsäpalojen vuoksi, ja täten poistavat pysyvästi hiilinielukapasiteettia, vähentävät asianomaisten alueiden kykyä sietää ilmastonmuutosta ja köyhdyttävät merkittävästi niiden luonnon monimuotoisuutta.

Maaperän orgaaninen hiili ja kuolleen puuaineksen hiilivarastot, joista suuri osa ruokkii maaperän hiilivarastoa, ovat myös erinäisissä raportointiluokissa erityisen merkittäviä sekä ilmastotoimien että luonnon monimuotoisuuden suojelun kannalta. Sekä 16 päivänä heinäkuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa EU:n uudesta metsästrategiasta 2030, jäljempänä 'EU:n uusi metsästrategia 2030', että 17 päivänä marraskuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa "Vuoteen 2030 ulottuva EU:n maaperästrategia – Terveestä maaperästä hyötyä ihmisille, elintarvikkeille, luonnolle ja ilmastolle", jäljempänä 'EU:n maaperästrategia 2030', todetaan tarve suojella ja parantaa metsien ja maaperän ekosysteemien laatua unionissa ja kannustaa parempiin hoitokäytäntöihin, joilla voidaan edistää hiilen sitomista ja vahvistaa metsien ja maaperän selviytymis- ja sopeutumiskykyä ilmastonmuutos- ja biodiversiteettikriisien yhteydessä. Turvemaat ovat orgaanisen hiilen suurin maanpäällinen varasto, ja turvemaiden hoidon ja suojelun parantaminen on tärkeä seikka, joka osaltaan auttaa hillitsemään ilmastonmuutosta, suojelemaan luonnon monimuotoisuutta sekä suojelemaan maaperää eroosiolta.

- (3) Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 11 päivänä joulukuuta 2019 annettu komission tiedonanto, jäljempänä 'Euroopan vihreän kehityksen ohjelma', toimii lähtökohtana sille, että voidaan saavuttaa unionin tavoite olla ilmastoneutraali viimeistään vuoteen 2050 mennessä ja tavoite saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt, kuten Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119¹ 2 artiklan 1 kohdassa säädetään. Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa yhdistetään kattava joukko toisiaan vahvistavia toimenpiteitä ja aloitteita, joilla pyritään saavuttamaan ilmastoneutraalius unionissa vuoteen 2050 mennessä, ja esitetään uusi kasvustrategia, jonka tavoitteena on tehdä unionista oikeudenmukainen ja vauras yhteiskunta, jonka talous on moderni, resurssitehokas ja kilpailukykyinen ja jossa pyritään talouskasvuun lisäämättä resurssien käyttöä. Tavoitteena on myös suojella, säilyttää ja lisätä unionin luonnonpääomaa sekä suojella kansalaisten terveyttä ja hyvinvointia ympäristöön liittyviltä riskeiltä ja vaikutuksilta. Samalla kyseiseen siirtymään liittyy tasa-arvonäkökohtia, ja sillä on erityisiä vaikutuksia joihinkin heikommassa ja haavoittuvassa asemassa oleviin ryhmiin, kuten ikääntyneisiin henkilöihin, vammaisiin henkilöihin ja rodullisiin tai etnisiin vähemmistöihin kuuluviin henkilöihin. Siksi on varmistettava, että siirtymä on oikeudenmukainen ja osallistava ja että ketään ei jätetä jälkeen.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastoneutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (4) Ilmasto- ja ympäristöhaasteiden ratkaiseminen ja Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttaminen ovat keskeisellä sijalla Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa. Euroopan parlamentti vaati Euroopan vihreän kehityksen ohjelmasta 15 päivänä tammikuuta 2020 antamassaan päätöslauselmassa¹, että tarvittava siirtymä ilmastoneutraaliin yhteiskuntaan toteutetaan viimeistään vuoteen 2050 mennessä, ja julisti ilmasto- ja ympäristöhätätilasta 28 päivänä marraskuuta 2019 antamassaan päätöslauselmassa ilmasto- ja ympäristöhätätilan². Covid-19-pandemian erittäin vakavat vaikutukset unionin kansalaisten terveyteen ja taloudelliseen hyvinvointiin ovat entisestään lisänneet Euroopan vihreän kehityksen ohjelman tarpeellisuutta ja arvoa.
- (5) On tärkeää varmistaa, että tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi toteutettavissa toimenpiteissä noudatetaan tavoitetta edistää kestävä kehitystä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 3 artiklan mukaisesti, ottaen huomioon YK:n kestävän kehityksen tavoitteet, Pariisin sopimus ja tarvittaessa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852³ 17 artiklassa tarkoitettu ”ei merkittävää haittaa” -periaate.
- (6) Unioni on UNFCCC:n sihteeristölle 17 päivänä joulukuuta 2020 toimitetussa päivitetystä kansallisesti määritellyssä panoksessa sitoutunut vähentämään unionin koko talouden kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähintään 55 prosentilla verrattuna vuoden 1990 tasoon vuoteen 2030 mennessä.

¹ EUVL C 270, 7.7.2021, s. 2.

² EUVL C 232, 16.6.2021, s. 28.

³ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävä sijoittamista helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).

- (7) Antamalla asetuksen (EU) 2021/1119 unioni on kirjannut lainsäädäntöön tavoitteen saavuttaa tasapaino ihmisen toiminnan koko taloudessa aiheuttamien kasvihuonekaasujen lähteistä syntyvien päästöjen ja nielujen aikaansaamien poistumien välillä unionin sisäisesti vuoteen 2050 mennessä ja tapauksen mukaan saavuttaa sen jälkeen negatiiviset päästöt. Kyseisessä asetuksessa vahvistetaan myös unionin sitova tavoite vähentää kasvihuonekaasujen unionin sisäisiä nettopäästöjä (päästöt poistumien vähentämisen jälkeen) vähintään 55 prosentilla verrattuna vuoden 1990 tasoon vuoteen 2030 mennessä. Kaikkien talouden alojen, myös maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden, jäljempänä 'LULUCF', sektorin odotetaan edistävän kyseisen tavoitteen saavuttamista. Jotta varmistetaan, että muilla sektoreilla otetaan käyttöön riittäviä hillintätoimia vuotta 2030 kohti edettäessä, nettopoistumien osuus unionin vuoden 2030 ilmastotavoitteesta on rajoitettu 225 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin. Komissio vahvisti asetuksen (EU) 2021/1119 yhteydessä antamassaan lausumassa aikovansa ehdottaa Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/841¹ tarkistamista siten, että siinä otetaan huomioon tavoite nostaa hiilen nettopoistumat yli 300 miljoonaan hiilidioksidiekvivalenttitonniin LULUCF-sektorilla vuoteen 2030 mennessä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) 2018/841, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, maankäytöstä, maankäytön muutoksesta ja metsätaloudesta aiheutuvien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien sisällyttämisestä vuoteen 2030 ulottuviin ilmasto- ja energiapolitiikan puitteisiin sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 ja päätöksen N:o 529/2013/EU muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (8) Jotta voitaisiin edistää kunnianhimoisempaa tavoitetta kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämisestä ja nostaa tavoite vähintään 40 prosentista vähintään 55 prosenttiin verrattuna vuoden 1990 tasoon ja varmistaa, että LULUCF-sektori edistää kestäväällä ja ennustettavalla tavalla pitkällä aikavälillä unionin ilmastoneutraaliustavoitetta, kullekin jäsenvaltiolle olisi vahvistettava kaudeksi 2026–2030 sitovat kasvihuonekaasujen nettopoistumien lisäämistä koskevat tavoitteet LULUCF-sektorille, jolloin tavoitteeksi asetetaan 310 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttonnia unionin nettopoistumia vuonna 2030. Vuotta 2030 koskevien kansallisten tavoitteiden vahvistamisessa käytetyissä menetelmissä olisi otettava huomioon erot unionin tavoitteen ja kunkin jäsenvaltion vuonna 2020 raportoimien keskimääräisiä kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia vuosilta 2016, 2017 ja 2018 koskevien tietojen välillä, ja niiden olisi heijastettava LULUCF-sektorin nykyistä suoriutumista päästöjen hillinnässä ja kunkin jäsenvaltion osuutta hoidetusta maa-alasta unionissa siten, että otetaan huomioon kyseisen jäsenvaltion valmiudet parantaa suoriutumistaan tällä sektorilla sellaisten maanhoidon käytäntöjen tai maankäytön muutosten avulla, jotka hyödyttävät ilmastoa ja luonnon monimuotoisuutta. Tavoitteiden ylittyminen jäsenvaltioissa edesauttaisi unionin ilmastotavoitteiden saavuttamista.

- (9) Kasvihuonekaasujen nettopäästöjä ja -poistumia koskevat kunnianhimoisemmat sitovat tavoitteet olisi määritettävä kullekin jäsenvaltiolle lineaarisen kehityspolun perusteella. Kehityspolun olisi alettava vuonna 2022 kyseisen jäsenvaltion vuosina 2021, 2022 ja 2023 ilmoittamien kasvihuonekaasupäästöjen keskiarvosta ja päätyttävä kyseiselle jäsenvaltiolle asetettuun tavoitteeseen vuonna 2030. Jotta voidaan varmistaa unionin vuoden 2030 tavoitteen yhteinen saavuttaminen ja samalla ottaa huomioon kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien vuotuinen vaihtelu LULUCF-sektorilla, on aiheellista asettaa kullekin jäsenvaltiolle velvoite saavuttaa tietty kasvihuonekaasujen nettopäästöjen ja -poistumien summa kaudella 2026–2029 (jäljempänä 'tase 2026–2029') vuotta 2030 koskevan kansallisen tavoitteen lisäksi.

- (10) Asetuksen (EU) 2018/841 6, 7, 8 ja 10 artiklassa vahvistettujen tilinpitosääntöjen tarkoituksena oli määrittää, missä määrin LULUCF-sektorin hillitsemistoimilla voitaisiin osaltaan edistää unionin tavoitetta vähentää kasvihuonekaasujen nettopäästöjä 40 prosentilla vuoteen 2030 mennessä; tämä tavoite ei sisältänyt LULUCF-sektoria. Kyseisen sektorin sääntelykehiksen yksinkertaistamiseksi nykyisiä tilinpitosääntöjä ei olisi sovellettava vuoden 2025 jälkeen, ja jäsenvaltioiden kansallisten tavoitteiden noudattaminen olisi todennettava ilmoitettujen kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien perusteella. Näin huolehdittaisiin menetelmien johdonmukaisuudesta Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2003/87/EY¹ kanssa, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/842² kanssa ja sen uuden tavoitteen kanssa, että kasvihuonekaasujen nettopäästöjä vähennetään vähintään 55 prosentilla siten, että tavoitteeseen sisältyy myös LULUCF-sektori.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2003/87/EY, annettu 13 päivänä lokakuuta 2003, kasvihuonekaasujen päästöoikeuksien kaupan järjestelmän toteuttamisesta unionissa ja neuvoston direktiivin 96/61/EY muuttamisesta (EUVL L 275, 25.10.2003, s. 32).

² Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/842, annettu 30 päivänä toukokuuta 2018, sitovista vuotuisista kasvihuonekaasupäästöjen vähennyksistä jäsenvaltioissa vuosina 2021–2030, joilla edistetään ilmastotoimia Pariisin sopimuksen sitoumusten täyttämiseksi, sekä asetuksen (EU) N:o 525/2013 muuttamisesta (EUVL L 156, 19.6.2018, s. 26).

- (11) Neuvosto antoi 16 päivänä kesäkuuta 2022 suosituksen oikeudenmukaisesta siirtymisestä ilmastoneutraaliuteen¹, jossa se korosti tarvetta toteuttaa liitännäistoimenpiteitä ja kiinnittää erityistä huomiota niiden alueiden, teollisuudenalojen, mikroyritysten, pienten ja keskisuurten yritysten, työntekijöiden, kotitalouksien ja kuluttajien tukemiseen, jotka kohtaavat suurimmat haasteet. Kyseisessä suosituksessa kannustetaan jäsenvaltioita harkitsemaan työllisyyteen ja työmarkkinasiirtymiin, työpaikkojen luomiseen ja yrittäjyyteen, työterveyteen ja -turvallisuuteen, julkisiin hankintoihin, verotukseen ja sosiaalisen suojelun järjestelmiin, peruspalveluihin ja asumiseen liittyviä toimenpiteitä sekä koulutukseen liittyviä toimenpiteitä muun muassa sukupuolten tasa-arvon vahvistamiseksi.
- (12) Kun otetaan huomioon kunkin jäsenvaltion LULUCF-sektorin erityispiirteet sekä se, että jäsenvaltioiden on parannettava tuloksiaan kansallisten sitovien tavoitteidensa saavuttamiseksi, jäsenvaltioiden käytettävissä olisi edelleen oltava useita joustomahdollisuuksia, mukaan lukien ylijäämillä käytävä kauppa ja metsiin liittyvien joustomahdollisuuksien laajentaminen, samalla kun otetaan huomioon tavoitteiden tinkimättömyys ympäristön kannalta.

¹ Neuvoston suositus, annettu 16 päivänä kesäkuuta 2022, oikeudenmukaisesta siirtymisestä ilmastoneutraaliuteen (EUVL C 243, 27.6.2022, s. 35).

- (13) Jäsenvaltioilla, jotka ovat ottaneet mahdollisimman tarkoin huomioon komission niille mahdollisesti osoittaman lausunnon, joka on laadittu tällä muutosasetuksella käyttöön otetun korjaavan toimen yhteydessä, olisi oltava vuonna 2032 käytettävissään vaihtoehtoisia säännöksiä luonnonhäiriöiden (abiottiset ja bioottiset), kuten maastopalojen, tuhoojien esiintymien, myrskyjen ja epätavallisen voimakkaiden tulvien, varalle, jotta voidaan puuttua luonnollisista prosesseista johtuviin epävarmuustekijöihin LULUCF-sektorilla, edellyttäen että ne ovat hyödyntäneet kaikkia muita käytettävissään olevia joustomahdollisuuksia ja ottaneet käyttöön asianmukaiset toimenpiteet vähentääkseen maansa alttiutta tällaisille häiriöille ja että unionin vuodelle 2030 asetettu LULUCF-sektoria koskeva tavoite on saavutettu.

- (14) Lisäksi olisi otettava huomioon ilmastonmuutoksen vaikutukset, jotka ovat hajanaisia ja pitkäaikaisia, kun taas luonnonhäiriöt ovat pohjimmiltaan tilapäisempiä ja maantieteellisesti paikallisempia. Näin olisi oltava myös mahdollista ottaa huomioon aiempien hoitotoimenpiteiden seurannaisvaikutukset, jotka liittyvät siihen, että muutamissa jäsenvaltioissa orgaanisen maan osuus hoidetuilla maa-alueilla on poikkeuksellisen suuri verrattuna unionin keskiarvoon. Liitteen VII mukaisesti kaudella 2021–2030 käytettävissä olevan kompensaation käyttämättä jääneet määrät olisi asetettava saataville kyseiseen tarkoitukseen, ja saatavuuden olisi pohjauduttava parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen tietoon perustuvaan näyttöön, jonka asianomaiset jäsenvaltiot toimittavat komissiolle, sekä objektiivisiin, mitattavissa oleviin ja vertailukelpoisiin indikaattoreihin, kuten aavikoitumisen estämiseksi vakavasta kuivuudesta ja/tai aavikoitumisesta kärsivissä maissa, erityisesti Afrikassa, tehdyssä Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa¹ tarkoitettuun kuivuusindeksiin, joka määrittellään keskimääräisen vuotuisen sademäärän ja keskimääräisen vuotuisen kokonaishaihdunnan väliseksi suhdeluvuksi. Määrien jako jäsenvaltioiden kesken toimitetun näytön pohjalta olisi tehtävä käytettävissä olevan 50 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin määrän ja kyseisten jäsenvaltioiden pyytämän kompensaation kokonaismäärän välisen suhteen perusteella.

¹ EYVL L 83, 19.3.1998, s. 3.

- (15) Jotta voidaan varmistaa asetuksen (EU) 2018/841 niiden säännösten yhdenmukainen täytäntöönpano, jotka koskevat jäsenvaltioiden vuotuisten kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien määrittämistä kunkin vuoden osalta kaudella 2026–2029 vuodeksi 2030 asetettuun tavoitteeseen päättyvän lineaarisen kehityspolun perusteella sekä yksityiskohtaisten sääntöjen hyväksymistä menetelmistä, joita sovelletaan näyttöön sellaisista ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksista, joihin jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa, ja vaikutuksista, jotka aiheutuvat orgaanisen maan poikkeuksellisen korkeasta osuudesta, komissiolle olisi siirrettävä täytäntöönpanovaltaa. Tätä valtaa olisi käytettävä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 182/2011¹ mukaisesti.
- (16) Hallinnointisäännöt olisi vahvistettava sellaisiksi, että ne edistävät varhaisia toimia vuodeksi 2030 asetetun ilmasto-unionin välitavoitteen saavuttamiseksi sekä koko talouteen sovellettavan unionin ilmastoneutraaliustavoitteen saavuttamiseksi noudattaen tällä muutosasetuksella käyttöön otettua kehityspolkua vuosiksi 2026–2029. Asetuksessa (EU) 2018/842 vahvistettuja periaatteita olisi sovellettava soveltuvin osin siten, että käytetään seuraavasti laskettua kerrointa: 108 prosenttia jäsenvaltion taseen 2026–2029 ja vastaavien ilmoitettujen nettopoistumien välisestä erotuksesta lisätään kyseisen jäsenvaltion vuoden 2030 osalta ilmoittamaan määrään. Lisäksi mahdollinen kullekin jäsenvaltiolle vuoteen 2030 mennessä kertynyt alijäämä olisi otettava huomioon, kun komissio esittää ehdotuksia vuoden 2030 jälkeiselle ajalle.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).

- (17) Unioni ja jäsenvaltiot ovat tiedon saannista, yleisön osallistumisoikeudesta päätöksentekoon sekä muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeudesta ympäristöasioissa tehdyn Yhdistyneiden kansakuntien Euroopan talouskomission yleissopimuksen¹, jäljempänä 'Århusin yleissopimus', osapuolia. Julkinen valvonta ja muutoksenhaku- ja vireillepano-oikeus ovat olennainen osa unionin demokraattisia arvoja ja oikeusvaltioperiaatteen turvaamisen välineitä.
- (18) Jos komissio katsoo, että jäsenvaltio ei edisty riittävästi vuoden 2030 tavoitteensa saavuttamisessa, ottaen huomioon kehityspolun, vuosien 2026–2029 taseen ja tämän asetuksen mukaiset joustomahdollisuudet, olisi nopeiden ja tehokkaiden toimien mahdollistamiseksi sovellettava korjaavien toimien mekanismia, jolla kyseistä jäsenvaltiota autetaan palaamaan vuoteen 2030 tähtäävälle kehityspolulle varmistamalla, että toteutetaan lisätoimia, jotka johtavat kasvihuonekaasujen nettopoistumien lisääntymiseen.

¹ EUVL L 124, 17.5.2005, s. 4.

- (19) Kasvihuonekaasuinventaariot paranevat, kun seurantateknologian käyttö lisääntyy ja tietämys paranee. Niiden jäsenvaltioiden osalta, jotka parantavat päästöjen ja poistumien laskentamenetelmäänsä, olisi otettava käyttöön menetelmiin liittyvän mukautuksen käsite. Esimerkiksi seuraavat seikat voisivat johtaa menetelmiin liittyvään mukautukseen: muutokset raportointimenetelmissä, uudet tiedot tai tilastollisten virheiden korjaaminen, uusien hiilivarastojen tai kaasujen sisällyttäminen, historiallisten tietojen uudelleenlaskenta uuden tieteellisen näytön perusteella kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti, uusien raportointitekijöiden sisällyttäminen ja parannukset luonnonhäiriöiden seurannassa. Kyseisen jäsenvaltion kasvihuonekaasupäästöjen inventaariotietoihin olisi ympäristötavoitteiden tinkimättömyyden takaamiseksi sovellettava menetelmiin liittyvää mukautusta, jotta voidaan neutralisoida menetelmien muutosten vaikutus vuodelle 2030 asetetun unionin tavoitteen yhteisen saavuttamisen arviointiin.
- (20) Euroopassa käytetään kansallisia metsäinventaarioita tietojen tuottamiseen metsäekosysteemipalvelujen arviointeja varten. Metsäinventaarioiden seurantajärjestelmä vaihtelee maasta toiseen, sillä kullakin maalla on oma metsäinventaariojärjestelmänsä siihen liittyvine menetelmineen. EU:n uudessa metsästrategiassa 2030 korostettiin, että kaikissa jäsenvaltioissa tarvitaan strategista metsäsuunnittelua, joka pohjautuu luotettavaan seurantaan ja tietoon, avoimeen hallintoon ja koordinoituun tiedonvaihtoon unionin tasolla. Tätä varten komissio on ilmoittanut aikovansa esittää lainsäädäntöehdotuksen unionin laajuisen yhdenmetyt metsäseurantakehyksen luomisesta.

(21) Asetusten (EU) 2018/841 ja (EU) 2018/1999 muiden kuin olennaisten osien muuttamiseksi ja täydentämiseksi komissiolle olisi siirrettävä valta hyväksyä Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 290 artiklan mukaisesti säädösvallan siirron nojalla annettavia delegoituja säädöksiä, jotka koskevat asetuksen (EU) 2018/841 täydentämistä sellaisten sääntöjen vahvistamiseksi, joiden mukaisesti kirjataan ja asianmukaisesti suoritetaan asetuksen (EU) 2018/1999 40 artiklan mukaisesti perustettuun unionin rekisteriin liittyvät toiminnot, sekä asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä V olevan 3 osan muuttamista päivittämällä luokkien luetteloa asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti. On erityisen tärkeää, että komissio asiaa valmistellessaan toteuttaa asianmukaiset kuulemiset, myös asiantuntijatasolla, ja että nämä kuulemiset toteutetaan paremmasta lainsäädännöstä 13 päivänä huhtikuuta 2016 tehdyssä toimielinten välisessä sopimuksessa¹ vahvistettujen periaatteiden mukaisesti. Jotta voitaisiin erityisesti varmistaa tasavertainen osallistuminen delegoitujen säädösten valmisteluun, Euroopan parlamentille ja neuvostolle toimitetaan kaikki asiakirjat samaan aikaan kuin jäsenvaltioiden asiantuntijoille, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asiantuntijoilla on järjestelmällisesti oikeus osallistua komission asiantuntijaryhmien kokouksiin, joissa valmistellaan delegoituja säädöksiä.

¹ EUVL L 123, 12.5.2016, s. 1.

(22) Syyskuun 17 päivänä 2020 annetussa komission tiedonannossa ”EU:n ilmastotavoite vuodelle 2030 entistä korkeammalle” hahmoteltiin erilaisia etenemistapoja ja toimintavaihtoehtoja korkeammalle asetetun unionin vuoden 2030 ilmastotavoitteen saavuttamiseksi. Siinä korostettiin ilmastoneutraaliuden saavuttamisen edellyttävän, että unionin toimia vauhditetaan merkittävästi kaikilla talouden aloilla. Hiilinieluilla on keskeinen tehtävä siirtymisessä ilmastoneutraaliuteen unionissa, ja erityisesti maa- ja metsätalouden ja maankäytön aloilla voi olla tässä yhteydessä suuri merkitys. Kun komissio tekee arvioinnin asetuksen (EU) 2018/841 toiminnasta osana tällä muutosasetuksella käyttöön otettua tarkastusta ja laatii kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle, sen olisi sisällytettävä arvioon yhtäältä maatalouden kasvihuonekaasupäästöjen ja toisaalta viljelymaiden, ruohikkoalueiden ja kosteikkojen tuottamien kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien nykyiset suuntaukset ja tulevat ennusteet sekä tarkasteltava sääntelyvaihtoehtoja sen varmistamiseksi, että ne ovat johdonmukaisia kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähennysten saavuttamista kaikilla talouden aloilla koskevan tavoitteen kanssa unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja ilmasto koskevien välitavoitteiden mukaisesti. Komission olisi lisäksi kiinnitettävä erityistä huomiota metsien ikärakenteen vaikutuksiin, myös niihin, jotka liittyvät tiettyihin sodanaikaisiin tai sodanjälkeisiin olosuhteisiin, tieteellisesti vankalla, luotettavalla ja avoimella tavalla ja metsien pitkän aikavälin häiriönsietokyvyn ja sopeutumiskyvyn varmistamiseksi.

Kun otetaan huomioon, kuinka tärkeä kunkin sektorin oikeudenmukainen panos on, sekä se, että siirtyminen ilmastoneutraaliuteen edellyttää muutoksia koko toimintapoliittisella kentällä sekä talouden ja yhteiskunnan kaikkien sektoreiden yhteisiä ponnistuksia, kuten Euroopan vihreän kehityksen ohjelmassa on korostettu, komission olisi esitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia vuoden 2030 jälkeisten puitteiden vahvistamiseksi.

- (23) Odotettavissa olevat ihmisen toiminnan aiheuttamat muutokset, jotka koskevat kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia meriympäristössä ja makean veden ympäristössä, voivat olla merkittäviä, ja niiden odotetaan tulevaisuudessa vaihtelevan käytön muutosten seurauksena esimerkiksi avomerellä tuotettavan energian suunnitellun lisäämisen, vesiviljelytuotannon mahdollisen lisäämisen ja EU:n biodiversiteettistrategian 2030 tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavan luonnonsuojelun lisääntymisen myötä. Kyseiset päästöt ja poistumat eivät tällä hetkellä sisälly UNFCCC:n vakiomuotoisiin raportointitaulukoihin. Raportointimenetelmien hyväksymisen jälkeen komission olisi voitava harkita tällä muutosasetuksella käyttöön otetun tarkastuksen yhteydessä raportointia edistymisestä, analyysien toteutettavuudesta ja vaikutuksesta, jota raportoinnin ulottamisella meriympäristöön ja makean veden ympäristöön on kyseisiä virtoja koskevan uusimman tieteellisen näytön perusteella.

- (24) Jotta voidaan saavuttaa ilmastoneutraaliustavoite vuoteen 2050 mennessä ja pyrkiä saavuttamaan sen jälkeen negatiiviset päästöt, on äärimmäisen tärkeää, että kasvihuonekaasupoistumat unionissa kasvavat jatkuvasti ja että samalla varmistetaan, että niiden pysyvyys säilyy. Tekniset ratkaisut, kuten hiilidioksidin talteenotto ja varastointi bioenergian tuotannossa (BECCS), sekä luontopohjaiset hiilidioksidipäästöjen talteenotto- ja varastointiratkaisut voivat tapauksen mukaan olla tarpeen. Erityisesti yksittäisiä viljelijöitä, maan- ja metsänomistajia ja metsänhoitajia on tarpeen kannustaa varastoimaan enemmän hiiltä maahansa ja metsiinsä asettaen etusijalle ekosysteemipohjaiset lähestymistavat ja luonnon monimuotoisuuden kannalta suotuisat käytännöt, kuten mahdollisimman luonnonläheiset metsätalouden käytännöt, kesantoalat, metsien hiilivarantojen ennallistaminen, peltometsätalouden kattavuuden laajentaminen, hiilen sitominen maaperään ja kosteikkojen ennallistaminen sekä muut innovatiiviset ratkaisut. Tällaiset kannustimet tehostavat ilmastonmuutoksen hillitsemistä ja yleistä päästöjen vähenemistä eri sektoreilla biotaloudessa, myös kestävien puutuotteiden käytön välityksellä, luonnon monimuotoisuutta ja kiertotaloutta edistäviä ekologisia periaatteita täysin kunnioittaen. Olisi oltava mahdollista harkita menettelyn käynnistämistä kestävien hiiltä varastoivien tuotteiden sisällyttämiseksi asetuksen (EU) 2018/841 soveltamisalaan tällä muutosasetuksella käyttöön otetun tarkastuksen yhteydessä, jotta varmistetaan johdonmukaisuus unionin muiden ympäristötavoitteiden sekä IPCC:n ohjeiden kanssa.

- (25) Koska on tärkeää antaa taloudellista tukea maan- ja metsänomistajille tai -hoitajille tässä muutosasetuksessa asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi, komission olisi asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisia viimeisimpien tiedoksi annettujen yhdennettyjen kansallisten energia- ja ilmastosuunnitelmien päivitysluonnoksia arvioidessaan varmistettava, että taloudellinen tuki, mukaan lukien asiaankuuluva osuus direktiivin 2003/87/EY mukaisesta EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista LULUCF-sektoria varten käytettävistä tuloista, ohjataan politiikkoihin ja toimenpiteisiin, jotka on räätälöity tässä muutosasetuksessa vahvistettujen jäsenvaltioiden taseiden ja tavoitteiden saavuttamiseksi. Komission olisi arvioinnissaan kiinnitettävä erityistä huomiota ekosysteemipohjaisten lähestymistapojen edistämiseen ja tarpeeseen varmistaa kasvihuonekaasujen lisäpoistumien pysyvyys voimassa oleva lainsäädäntö huomioon ottaen.
- (26) Unionin vuoden 2030 tavoitteen asettamisessa käytetään pohjana jäsenvaltioiden ilmoittamia vuosien 2016, 2017 ja 2018 inventaariotietoja. Toimitettujen inventaarioraporttien luotettavuus on erittäin tärkeää. Jäsenvaltioiden soveltamat menetelmät olisi sen vuoksi todennettava, jos nettopoistumat ovat vähentyneet merkittävästi vuosina 2016, 2017 ja 2018. Jotta voidaan lisätä luottamusta raportoinnin edistymiseen, kyseisten todentamisten tulokset olisi avoimuuden periaatteen mukaisesti asetettava julkisesti saataville. Komission olisi kyseisten todentamisten perusteella tehtävä tarvittaessa ehdotuksia sen varmistamiseksi, että unioni etenee suunnitellusti sen 310 miljoonan tonnin nettopoistumatavoitteen saavuttamisessa.

- (27) Jäsenvaltioiden kehityspolun määrittämiseksi kaudeksi 2026–2029 komission olisi tehtävä kattava tarkastus vuosien 2021, 2022 ja 2023 kasvihuonekaasuinventaaariota koskevien tietojen todentamiseksi. Tätä varten vuonna 2025 olisi tehtävä kattava tarkastus niiden kattavien tarkastusten lisäksi, jotka komission on määrä tehdä vuosina 2027 ja 2032 asetuksen (EU) 2018/1999 38 artiklan mukaisesti.
- (28) Asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä II esitetyt kunkin jäsenvaltion puuston latvuspeittävyttä koskevat arvot olisi yhdenmukaistettava UNFCCC:lle ilmoitettujen arvojen tai kyseisten arvojen ennakoitavissa olevien päivitysten kanssa.

(29) Koska tämän muutosasetuksen tuloksena otetaan käyttöön raportointiin perustuvat tavoitteet, kasvihuonekaasupäästöt ja -poistumat on arvioitava tarkemmin. Lisäksi EU:n biodiversiteettistrategiassa 2030, oikeudenmukaista, terveyttä edistävää ja ympäristöä säästävää elintarvikejärjestelmää koskevasta Pelloilta pöytään -strategiasta 20 päivänä toukokuuta 2020 annetussa komission tiedonannossa, EU:n uudessa metsästrategiassa 2030, EU:n maaperästrategiassa 2030, kestävästä hiilen kierrosta 15 päivänä joulukuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä (EU) 2018/2001¹ ja 24 päivänä helmikuuta 2021 annetussa komission tiedonannossa ”Ilmastokestävä Eurooppa – Uusi EU:n strategia ilmastonmuutokseen sopeutumiseksi” edellytetään maan tehostettua seurantaa, mikä auttaa suojelemaan ja parantamaan luontoon perustuvien hiilipoistumien kestokykyä kaikkialla unionissa. Päästöjen ja poistumien seurantaa ja raportointia on parannettava tarvittaessa käyttämällä unionin ohjelmissa, kuten Copernicus-ohjelmassa, saatavilla olevaa kehittyntä teknologiaa ja yhteisen maatalouspolitiikan puitteissa kerättyä digitaalista dataa, ja samalla on sovellettava vihreän ja digitaalisen innovoinnin rinnakkaisia siirtymiä.

¹ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82).

- (30) Kartoitus- ja seurantasäännöksiä olisi otettava käyttöön sekä kenttä- että kaukokartoituksessa, jotta jäsenvaltiot voivat hankkia maantieteellisesti yksiselitteisiä tietoja, joiden avulla voidaan tunnistaa ne ensisijaiset alueet, joilla on potentiaalia edistää ilmastotoimia. Osana seurannan, raportoinnin ja todentamisen yleistä parantamista työssä olisi keskityttävä myös toimintaa ja päästökertoimia koskevien tietokantojen yhdenmukaistamiseen ja tarkentamiseen kasvihuonekaasuinventaarioiden parantamiseksi.
- (31) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla saavuttaa tämän asetuksen tavoitteita, erityisesti tavoitetta mukauttaa asetuksen (EU) 2021/1119 mukaisesti LULUCF-sektoria koskevia jäsenvaltioiden velvoitteita, joilla myötävaikutetaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen ja unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan kauden 2021–2030 tavoitteen saavuttamiseen, vaan ne voidaan toiminnan laajuuden ja vaikutusten vuoksi saavuttaa paremmin unionin tasolla. Sen vuoksi unioni voi toteuttaa toimenpiteitä Euroopan unionista tehdyn sopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Mainitussa artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen kyseisten tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (32) Asetukset (EU) 2018/841 ja (EU) 2018/1999 olisi sen vuoksi muutettava vastaavasti,

OVAT HYVÄKSYNEET TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EU) 2018/841 seuraavasti:

1) korvataan 1 artikla seuraavasti:

”1 artikla

Kohde

Tässä asetuksessa vahvistetaan säännöt, jotka koskevat seuraavia:

- a) maankäytön, maankäytön muutoksen ja metsätalouden, jäljempänä ’LULUCF’, sektoria koskevat jäsenvaltioiden velvoitteet, joilla myötävaikutetaan Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamiseen ja unionin kasvihuonekaasupäästöjen vähentämistä koskevan kauden 2021–2025 tavoitteen saavuttamiseen;
- b) LULUCF-sektorista aiheutuvia kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia koskeva tilinpito sekä sen tarkastaminen, noudattavatko jäsenvaltiot a alakohdassa tarkoitettuja velvoitteita kaudella 2021–2025;
- c) vuodelle 2030 asetettu unionin tavoite kasvihuonekaasujen nettopoistumille LULUCF-sektorilla;
- d) tavoitteet kasvihuonekaasujen nettopoistumille LULUCF-sektorilla jäsenvaltioissa kaudella 2026–2030”;

2) korvataan 2 artikla seuraavasti:

”2 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan tämän asetuksen liitteessä I olevassa A jaksossa lueteltujen kasvihuonekaasujen, sellaisina kuin ne on ilmoitettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/1999* 26 artiklan 4 kohdan nojalla, päästöihin ja poistumiin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioiden alueilla kaudella 2021–2025 missä tahansa seuraavista maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista:
 - a) maankäyttö, joka on ilmoitettu viljelymaaksi, ruohikkoalueeksi, kosteikoiksi, asutusalueiksi tai muuksi maaksi, joka on muutettu metsämaaksi, jäljempänä ’metsitetty maa’;
 - b) maankäyttö, joka on ilmoitettu metsämaaksi, joka on muutettu viljelymaaksi, ruohikkoalueeksi, kosteikoiksi, asutusalueiksi tai muuksi maaksi, jäljempänä ’metsäkatoalue’;
 - c) maankäyttö, joka on ilmoitettu joksikin seuraavista, jäljempänä ’hoidettu viljelymaa’:
 - i) viljelymaana pysyvä viljelymaa;
 - ii) ruohikkoalue, kosteikko, asutusalue tai muu maa, joka on muutettu viljelymaaksi;
 - iii) viljelymaa, joka on muutettu kosteikoksi, asutusalueeksi tai muuksi maaksi;

- d) maankäyttö, joka on ilmoitettu joksikin seuraavista, jäljempänä 'hoidettu ruohikkoalue':
- i) ruohikkoalueena pysyvä ruohikkoalue;
 - ii) viljelymaa, kosteikko, asutusalue tai muu maa, joka on muutettu ruohikkoalueeksi;
 - iii) ruohikkoalue, joka on muutettu kosteikoksi, asutusalueeksi tai muuksi maaksi;
- e) maankäyttö, joka on ilmoitettu metsämaana pysyväksi metsämaaksi, jäljempänä 'hoidettu metsämaa';
- f) jos jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 31 päivään joulukuuta 2020 mennessä aikomuksestaan sisällyttää hoidettu kosteikko tämän asetuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisten velvoitteidensa soveltamisalaan, maankäyttö, joka on ilmoitettu yhdeksi seuraavista, jäljempänä 'hoidettu kosteikko':
- kosteikkona pysyvä kosteikko;
 - asutusalue tai muu maa, joka on muutettu kosteikoksi;
 - kosteikko, joka on muutettu asutusalueeksi tai muuksi maaksi.

2. Tätä asetusta sovelletaan myös tämän asetuksen liitteessä I olevassa A jaksossa lueteltujen kasvihuonekaasujen, sellaisina kuin ne on ilmoitettu asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan 4 kohdan nojalla, päästöihin ja poistumiin, jotka aiheutuvat jäsenvaltioiden alueilla kaudella 2026–2030 missä tahansa seuraavista maankäyttöön liittyvistä raportointiluokista tai sektoreista:
- a) metsämaa;
 - b) viljelymaa;
 - c) ruohikkoalue;
 - d) kosteikot;
 - e) asutusalueet;
 - f) muu maa;
 - g) puutuotteet;
 - h) muut;

- i) ilmansaastelaskeumat;
- j) typen huuhtoutuminen ja valuminen.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2018/1999, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, energiaunionin ja ilmastotoimien hallinnosta, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 663/2009 ja (EY) N:o 715/2009, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivien 94/22/EY, 98/70/EY, 2009/31/EY, 2009/73/EY, 2010/31/EU, 2012/27/EU ja 2013/30/EU, neuvoston direktiivien 2009/119/EY ja (EU) 2015/652 muuttamisesta sekä Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 525/2013 kumoamisesta (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 1).”;

3) muutetaan 3 artikla seuraavasti:

a) korvataan 9 alakohta seuraavasti:

”9) ’luonnonhäiriöillä’ mitä tahansa muusta kuin ihmisen toiminnasta aiheutuvia tapahtumia tai olosuhteita, jotka aiheuttavat LULUCF-sektorilla merkittäviä päästöjä ja joiden esiintymiseen asiaankuuluva jäsenvaltio ei voi vaikuttaa ja joiden vaikutuksia päästöihin kyseinen jäsenvaltio ei pysty objektiivisesti arvioiden merkittävästi rajoittamaan niiden esiintymisen jälkeenkään;”;

b) lisätään alakohta seuraavasti:

”11) ’ilmastonmuutoksella’ ilmaston muutosta, joka johtuu suoraan tai välillisesti maapallon ilmakehän koostumusta muuttavasta ihmisen toiminnasta ja joka on laajamittaisempaa kuin vastaavina ajanjaksoina havaittu luonnollinen ilmaston vaihtelu.”;

4) korvataan 4 artikla seuraavasti:

”4 artikla

Velvoitteet ja tavoitteet

1. Kunkin jäsenvaltion on kauden 2021–2025 osalta varmistettava 12, 13 ja 13 a artiklassa säädetyt joustomahdollisuudet huomioon ottaen, että kasvihuonekaasujen päästöt eivät ylitä kasvihuonekaasujen poistumia sellaisten kokonaispäästöjen ja -poistumien summana laskettuna, jotka aiheutuvat sen alueella kaikissa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa.
2. Kasvihuonekaasujen nettopoistumia koskeva unionin tavoite vuodelle 2030 on 310 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, joka on liitteessä II a olevassa sarakkeessa D vahvistettuja vuoden 2030 kasvihuonekaasujen nettopäästöjä ja -poistumia jäsenvaltioissa koskevien arvojen summa, ja se perustuu sen vuonna 2020 toimitettujen, vuosien 2016, 2017 ja 2018 kasvihuonekaasuinventaariotietojen keskiarvoon.

3. Kunkin jäsenvaltion on 12 ja 13 b artiklassa säädetyt joustomahdollisuudet huomioon ottaen varmistettava, että kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien summa sen alueella ja kaikissa 2 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä raportointiluokissa, sellaisena kuin se on ilmoitettu vuodelta 2030 sen vuonna 2032 toimitetussa kasvihuonekaasuinventaariossa, verrattuna vuonna 2032 toimitettujen, vuosien 2016, 2017 ja 2018 kasvihuonekaasuinventariotietojen keskiarvoon ei ylitä kyseiselle jäsenvaltiolle liitteessä II a olevassa sarakkeessa C asetettua tavoitetta.
4. Kunkin jäsenvaltion on varmistettava, että seuraavien alakohtien välisten erojen summa kunkin vuoden osalta kaudella 2026–2029 ei ylitä tasetta 2026–2029:
 - a) sen alueella ja kaikissa 2 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä raportointiluokissa olleet kasvihuonekaasupäästöt ja -poistumat; ja
 - b) sen vuonna 2032 toimitettujen, vuosien 2021, 2022 ja 2023 kasvihuonekaasuinventariotietojen keskiarvo.

Tase 2026–2029 määritellään kunkin vuoden osalta kaudella 2026–2029 kyseisen jäsenvaltion osalta

- a) kyseisten vuosien vuotuisten kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien raja-arvojen, jotka on määritetty vuoteen 2030 tähtäävän lineaarisen kehityspolun perusteella; sekä
- b) sen vuonna 2025 toimitettujen, vuosien 2021, 2022 ja 2023 kasvihuonekaasuinventariotietojen keskiarvon välisten erojen summana.

Jäsenvaltion lineaarinen kehityspolku alkaa vuonna 2022 vuosien 2021, 2022 ja 2023 kasvihuonekaasuinventaariotietojen keskiarvosta ja päättyy vuoden 2030 osalta arvoon, joka saadaan lisäämällä kyseiselle jäsenvaltiolle liitteessä II a olevassa sarakkeessa C vahvistettu arvo vuosien 2016, 2017 ja 2018 kasvihuonekaasuinventaariotietojen keskiarvoon.

Tase 2026–2029 määritellään vuonna 2025 toimitettujen kasvihuonekaasuinventaariotietojen perusteella, ja sen noudattamista arvioidaan vuonna 2032 toimitettujen kasvihuonekaasuinventaariotietojen perusteella.

5. Komissio hyväksyy täytäntöönpanosäädöksiä, joissa vahvistetaan vuotuiset raja-arvot kunkin jäsenvaltion kasvihuonekaasujen nettopoistumien lineaarisen kehityspolun perusteella kullekin vuodelle kautena 2026–2029 hiilidioksidiekvivalenttioneina ilmaistuna. Kyseisten kansallisten kehityspolkujen on perustuttava kunkin jäsenvaltion ilmoittamiin vuosien 2021, 2022 ja 2023 keskimääräisiin kasvihuonekaasuinventaariotietoihin.

Kyseiset täytäntöönpanosäädökset hyväksytään tämän asetuksen 16 a artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen. Kyseisiä täytäntöönpanosäädöksiä varten komissio tekee jäsenvaltioiden asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamille uusimmille kansallisille inventaariotiedoille kattavan tarkastuksen.

6. Hyväksyessään politiikkoja tässä artiklassa tarkoitettujen velvoitteidensa täyttämiseksi ja tavoitteidensa ja taseidensa saavuttamiseksi jäsenvaltioiden on otettava huomioon tarve varmistaa oikeudenmukainen ja sosiaalisesti tasapuolinen siirtymä kaikille. Komissio voi antaa ohjeita jäsenvaltioiden tukemiseksi tässä asiassa.”;

5) korvataan 5 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on laadittava ja ylläpidettävä tilit, joista ilmenevät tarkoin päästöt ja poistumat, jotka aiheutuvat 2 artiklassa tarkoitetuista maankäyttöön liittyvistä tilinpitoluokista. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että niiden tilit ja muut tämän asetuksen nojalla toimitetut tiedot ovat tarkkoja, täydellisiä, johdonmukaisia, julkisesti saatavilla, vertailtavia ja läpinäkyviä. Jäsenvaltioiden on merkittävä päästöt positiivisella merkillä (+) ja poistumat negatiivisella merkillä (-).”;

6) korvataan 6 artiklan 1 ja 2 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on pidettävä tiliä metsitetystä maasta ja metsäkatoalueelta aiheutuvista päästöistä ja poistumista laskettuina kunkin vuoden päästöjen ja poistumien kokonaismääränä kaudella 2021–2025.

2. Kun maankäyttö muutetaan viljelymaasta, ruohikkoalueesta, kosteikosta, asutusalueesta tai muusta maasta metsämaaksi, jäsenvaltio voi 5 artiklan 3 kohdasta poiketen viimeistään vuonna 2025 muuttaa tällaisen maan luokan metsämaaksi muutetusta maasta metsämaaksi, joka pysyy metsämaana, 30 vuoden kuluttua kyseisestä muuttamispäivästä, jos tällainen muutos on IPCC:n ohjeiden mukaisesti perusteltu.”;

7) korvataan 7 artiklan 1, 2 ja 3 kohta seuraavasti:

- ”1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä tiliä hoidetusta viljelymaasta aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kauden 2021–2025 päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla jäsenvaltion hoidetusta viljelymaasta peruskaudella 2005–2009 aiheutuneet keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat viidellä.
2. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä tiliä hoidetuista ruohikkoalueista aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kauden 2021–2025 päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla jäsenvaltion hoidetuista ruohikkoalueista peruskaudella 2005–2009 aiheutuneet keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat viidellä.

3. Kaudella 2021–2025 kunkin jäsenvaltion, joka sisällyttää velvoitteidensa piiriin hoidetut kosteikot, on pidettävä tiliä hoidetuista kosteikoista aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kyseisen kauden päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla jäsenvaltion hoidetuista kosteikoista peruskaudella 2005–2009 aiheutuneet keskimääräiset vuosipäästöt ja -poistumat viidellä.”;

8) muutetaan 8 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Kunkin jäsenvaltion on pidettävä tiliä hoidetusta metsämaasta aiheutuvista päästöistä ja poistumista, ja ne on laskettava vähentämällä kauden 2021–2025 päästöistä ja poistumista arvo, joka saadaan kertomalla asianomaisen jäsenvaltion metsien vertailutaso viidellä.”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle ehdotetun metsien vertailutason sisältävä kansallinen metsätalouden tilinpitosuunnitelmansa 31 päivään joulukuuta 2018 mennessä kauden 2021–2025 osalta. Kansallisessa metsätalouden tilinpitosuunnitelmassa on oltava kaikki liitteessä IV olevassa B jaksossa luetellut tiedot, ja se on julkistettava, myös internetissä.”;

c) korvataan 7–10 kohta seuraavasti:

- ”7. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava tarvittaessa 6 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti tehtyihin teknisiin arviointeihin ja tapauksen mukaan 6 kohdan toisen alakohdan mukaisesti annettuihin teknisiin suosituksiin perustuva tarkistettu ehdotettu metsien vertailutasonsa komissiolle viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2019 kauden 2021–2025 osalta. Komissio julkaisee jäsenvaltioiden sille ilmoittamat ehdotetut metsien vertailutasot.
8. Jäsenvaltioiden toimittamien ehdotettujen metsien vertailutasojen, tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti tehdyn teknisen arvioinnin ja tapauksen mukaan tämän artiklan 7 kohdan mukaisesti toimitetun tarkistetun ehdotetun metsien vertailutason perusteella komissio antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä IV niiden metsien vertailutasojen vahvistamiseksi, joita jäsenvaltioiden on sovellettava kaudella 2021–2025.

9. Jos jäsenvaltio ei toimita metsien vertailutasoaan komissiolle tämän artiklan 3 kohdassa ja tapauksen mukaan tämän artiklan 7 kohdassa määriteltyihin määräaikoihin mennessä, komissio antaa tämän artiklan 6 kohdan mukaisesti tehdyn teknisen arvioinnin perusteella 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä, joilla muutetaan liitettä IV sen metsien vertailutason vahvistamiseksi, jota kyseisen jäsenvaltion on sovellettava kaudella 2021–2025.
10. Edellä 8 ja 9 kohdassa tarkoitettut delegoidut säädökset annetaan viimeistään 31 päivänä lokakuuta 2020 kautta 2021–2025 varten.”;

9) muutetaan 10 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltio voi kauden 2021–2025 lopussa jättää metsitetyn maan ja hoidetun metsämaan tiliensä ulkopuolelle luonnonhäiriöistä johtuvat kasvihuonekaasupäästöt, jotka ylittävät luonnonhäiriöiden kaudella 2001–2020 aiheuttamat keskimääräiset päästöt, lukuun ottamatta tilastollisesti poikkeavia arvoja, jäljempänä ’taustataso’. Kyseinen taustataso olisi laskettava tämän artiklan ja liitteen VI mukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohdan b alakohdassa vuosi ”2030” vuodella ”2025”;

10) korvataan 11, 12 ja 13 artikla seuraavasti:

”11 artikla

Joustomahdollisuudet ja hallinto

1. Jäsenvaltio voi käyttää
 - a) 12 artiklassa säädettyjä yleisiä joustomahdollisuuksia; ja
 - b) 13 ja 13 b artiklassa säädettyjä joustomahdollisuuksia 4 artiklan mukaisesti asetetun velvoitteen, tavoitteen ja taseen noudattamiseksi.

Suomi voi ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien lisäksi käyttää 13 a artiklan mukaista lisäkompensaatiota.

2. Jos jäsenvaltio ei noudata asetuksen (EU) 2018/1999 26 artiklassa säädettyjä seurantavaatimuksia, direktiivin 2003/87/EY 20 artiklan nojalla nimetyn keskusvalvojan, jäljempänä ’keskusvalvoja’, on väliaikaisesti kiellettävä kyseistä jäsenvaltiota tekemästä tämän asetuksen 12 artiklan 2 kohdan mukaista siirtoa taikka käyttämästä tämän asetuksen 13 artiklan mukaista hoidettua metsämaata koskevaa joustomahdollisuutta. Komissio voi tarjota kyseiselle jäsenvaltiolle myös teknistä lisätukea.

12 artikla

Yleiset joustomahdollisuudet

1. Jos kaudella 2021–2025 kokonaispäästöt ylittävät kokonaispoistumat jäsenvaltiossa tai kaudella 2026–2030 jäsenvaltion alueella syntyneiden kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien summan ja kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti asetetun velvoitteen, tavoitteen tai taseen välinen erotus on positiivinen ja kyseinen jäsenvaltio on päättänyt käyttää joustomahdollisuutta ja pyytänyt poistamaan vuosittaiset päästökiintiöt asetuksen (EU) 2018/842 nojalla, kyseinen poistettujen päästökiintiöiden määrä on otettava huomioon siinä, miten jäsenvaltio noudattaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti asetettua velvoitettaan, tavoitettaan tai tasettaan.
2. Jos kauden 2021–2025 kokonaispoistumat ylittävät jäsenvaltiossa kokonaispäästöt tai jos kaudella 2026–2030 jäsenvaltion alueella syntyneiden kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien summan ja kyseiselle jäsenvaltiolle tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti asetetun velvoitteen, tavoitteen tai taseen välinen erotus on negatiivinen ja kun asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan mukaisesti huomioon otetut määrät on vähennetty, kyseinen jäsenvaltio voi siirtää jäljellä olevan poistumien määrän toiselle jäsenvaltiolle. Siirrettävä määrä on otettava huomioon arvioitaessa sitä, miten vastaanottava jäsenvaltio noudattaa tämän asetuksen 4 artiklan mukaisesti asetettua velvoitettaan, tavoitettaan tai tasettaan.

3. Kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi nettopoistumien määrä, joka otetaan huomioon asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan mukaisesti, on vähennettävä kyseisen jäsenvaltion määrästä, joka on käytettävissä tämän artiklan 2 kohdan mukaista toiselle jäsenvaltiolle tehtävää siirtoa varten.
4. Jäsenvaltioiden olisi käytettävä 2 kohdan mukaisista siirroista saadut tulot tai niitä vastaava rahallinen arvo ilmastonmuutoksen torjuntaan unionissa tai kolmansissa maissa. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle tämän kohdan nojalla toteuttamistaan toimista ja julkistettava kyseiset tiedot helposti saatavilla olevassa muodossa.
5. Edellä olevan 2 kohdan mukaiset siirrot voivat olla seurausta kasvihuonekaasujen hillitsemistä koskevasta hankkeesta tai ohjelmasta, joka toteutetaan myyvässä jäsenvaltiossa ja jonka rahoittaa vastaanottava jäsenvaltio, edellyttäen että vältetään kaksinkertainen laskenta ja varmistetaan jäljitettävyys.

13 artikla

Hoidettua metsämaata koskeva joustomahdollisuus

1. Jos kaudella 2021–2025 kokonaispäästöt ylittävät kokonaispoistumat jossain jäsenvaltiossa 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa, joista on pidetty tiliä tämän asetuksen mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi käyttää tässä artiklassa säädettyä hoidettua metsämaata koskevaa joustomahdollisuutta täyttääkseen 4 artiklan 1 kohdan mukaisen velvoitteensa.

2. Jos kaudella 2021–2025 8 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun laskelman tulos on positiivinen luku, asianomainen jäsenvaltio on oikeutettu kompensoimaan kyseisen laskelman tulosta vastaavat päästöt edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) jäsenvaltio on sisällyttänyt asetuksen (EU) 2018/1999 15 artiklan mukaisesti toimitettuun strategiaansa meneillään olevat tai suunnitellut erityiset toimenpiteet, joilla varmistetaan tarvittaessa metsänielujen ja -varastojen ylläpito tai lisääminen, sekä tiedot tällaisten toimenpiteiden vaikutuksesta asiaankuuluviin ympäristötavoitteisiin, myös esimerkiksi luonnon monimuotoisuuden suojeluun ja luonnonhäiriöihin sopeutumiseen; ja
 - b) unionissa kokonaispäästöt eivät ylitä tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa kokonaispoistumia kaudella 2021–2025.

Arvioidessaan, ylittävätkö kokonaispäästöt unionissa kokonaispoistumat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitetulla tavalla, komissio varmistaa, että jäsenvaltiot välttävät kaksinkertaista laskentaa, erityisesti tämän asetuksen 12 artiklassa ja asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjä joustomahdollisuuksia käytettäessä.

3. Edellä 2 kohdassa tarkoitettu kompensatio voi kattaa ainoastaan kyseisen jäsenvaltion metsien vertailutason perusteella päästöiksi lasketut nielut, ja se saa kaudella 2021–2025 olla enintään 50 prosenttia liitteessä VII asianomaiselle jäsenvaltiolle vahvistetusta kompensation enimmäismäärästä.
4. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle näyttöä liitteen VI mukaisesti lasketusta luonnonhäiriöiden vaikutuksesta ja toimenpiteistä, joita ne aikovat toteuttaa samanlaisten vaikutusten ehkäisemiseksi tai lieventämiseksi tulevaisuudessa, jotta ne olisivat oikeutettuja kompensoimaan metsien vertailutason perusteella päästöiksi lasketut nielut muiden jäsenvaltioiden käyttämättömien kompensatioiden kautta 2021–2025 koskevaan kokonaismäärään asti, joka vahvistetaan liitteessä VII. Jos kompensatiota koskeva pyyntö ylittää käytettävissä olevan käyttämättömän kompensatian määrän, kyseinen käyttämätön kompensatio jaetaan määrasuhteessa asianomaisten jäsenvaltioiden kesken. Komissio asettaa jäsenvaltioiden toimittaman näytön julkisesti saataville.”;

11) lisätään artikkelit seuraavasti:

”13 a

Lisäkompensaatio

1. Suomi voi lisäksi kompensoida kaudella 2021–2025 enintään viisi miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia hoidetun metsämaan, metsäkatoalueiden, hoidetun viljelymaan ja hoidettujen ruohikkoalueiden maankäyttötilinpitoluokkiin kirjattuja päästöjä edellyttäen, että seuraavat edellytykset täyttyvät:
 - a) Suomi on sisällyttänyt asetuksen (EU) 2018/1999 15 artiklan mukaisesti toimitettuun strategiaansa meneillään olevat tai suunnitellut erityiset toimenpiteet, joilla varmistetaan tarvittaessa metsänielujen ja -varastojen ylläpito tai lisääminen;
 - b) unionissa kokonaispäästöt eivät ylitä tämän asetuksen 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä tilinpitoluokissa kokonaispoistumia kaudella 2021–2025.

Arvioidessaan, ylittävätkö kokonaispäästöt unionissa kokonaispoistumat tämän kohdan ensimmäisen alakohdan b alakohdassa tarkoitettulla tavalla, komissio varmistaa, että jäsenvaltiot välttävät kaksinkertaista laskentaa, erityisesti tämän asetuksen 12 ja 13 artiklassa ja asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan 1 kohdassa ja 9 artiklan 2 kohdassa säädettyjä joustomahdollisuuksia käytettäessä.

2. Lisäkompensaatio rajoitetaan seuraaviin:
 - a) määrä, joka ylittää hoidettua metsämaata koskevan joustomahdollisuuden, joka on Suomen käytettävissä kaudella 2021–2025 13 artiklan mukaisesti;
 - b) päästöt, jotka aiheutuvat metsämaasta muuhun maankäyttöluokkaan tapahtuneesta aiemmasta muutoksesta, joka on tapahtunut viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2017;
 - c) määrä, joka on tarpeen 4 artiklan noudattamiseksi.
3. Lisäkompensatioon ei sovelleta siirtoja tämän asetuksen 12 artiklan tai asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan nojalla.
4. Edellä 1 kohdassa tarkoitettusta viiden miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin määrästä mahdollisesti käyttämättä jäänyt lisäkompensaatio mitätöidään.
5. Keskusvalvojan on suoritettava tämän artiklan 2 kohdan a alakohdan sekä 3 ja 4 kohdan soveltamiseksi tarvittavat tehtävät asetuksen (EU) 2018/1999 40 artiklan nojalla perustetussa unionin rekisterissä, jäljempänä 'unionin rekisteri'.

13 b artikla

Maankäyttömekanismi kaudeksi 2026–2030

1. Unionin rekisteriin perustetaan maankäyttömekanismi, joka vastaa enintään 178 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia, edellyttäen että 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu unionin tavoite täyttyy. Maankäyttömekanismi on käytettävissä 12 artiklassa säädettyjen joustomahdollisuuksien lisäksi.
2. Jos kaudella 2026–2030 sen jälkeen, kun jäsenvaltio on ottanut mahdollisimman tarkoin huomioon komission sille 13 d artiklan mukaisesti mahdollisesti osoittaman lausunnon, jäsenvaltion alueella ja kaikissa 2 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyvissä raportointiluokissa olevien kasvihuonekaasujen päästöjen ja poistumien summan ja kyseiselle jäsenvaltiolle 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetun vastaavan tavoitteen tai kyseiselle jäsenvaltiolle 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistetun taseen välinen erotus on positiivinen, se otetaan huomioon ja siitä raportoidaan tämän asetuksen mukaisesti, kyseinen jäsenvaltio voi käyttää tässä artiklassa säädettyä mekanismia 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetun tavoitteensa tai 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetetun taseensa saavuttamiseksi.

3. Jos kaudella 2026–2030 vähintään toisen 2 kohdassa tarkoitetun laskelman tulos on positiivinen, jäsenvaltio on oikeutettu käyttämään tässä artiklassa säädettyä mekanismia kompensoidakseen nettopäästöt tai nettopoistot tai molemmat, jotka lasketaan päästöiksi kyseiselle jäsenvaltiolle 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetun tavoitteen osalta tai kyseiselle jäsenvaltiolle 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistetun taseen osalta, edellyttäen että seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) jäsenvaltio on sisällyttänyt asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti toimitettuun päivitettyyn yhdenmennyyn kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaansa meneillään olevat tai suunnitellut erityiset toimenpiteet, joilla varmistetaan tarvittaessa kaikkien maanelujen ja -varastojen ylläpito tai lisääminen ja vähennetään maan alttiutta luonnonhäiriöille;
 - b) jäsenvaltio on hyödyntänyt joustomahdollisuuden, joka on sen käytettävissä tämän asetuksen 12 artiklan 1 kohdan nojalla;
 - c) kaikkien unionin alueella ja kaikissa 2 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitetuissa maankäyttöön liittyviin raportointiluokkiin kuuluvien kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien vuotuisen summan ja unionin tavoitteen, joka on 310 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia nettopoistumia, välinen erotus unionissa on negatiivinen vuonna 2030.

Arvioidessaan, onko tämän kohdan ensimmäisen alakohdan c alakohdassa tarkoitettu edellytys täytynyt unionissa, komissio sisällyttää kauden 2021–2025 käyttämättömästä ylijäämästä enintään 30 prosenttia, joka vastaa enintään 20 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttonnia, 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti jäsenvaltioiden velvoitteisiin edellyttäen, että yksi tai useampi jäsenvaltio toimittaa komissiolle näyttöä luonnonhäiriöiden vaikutuksista tämän artiklan 5 kohdan mukaisesti. Komissio varmistaa, että jäsenvaltiot välttävät kaksinkertaista laskentaa erityisesti tämän asetuksen 12 artiklassa ja asetuksen (EU) 2018/842 7 artiklan 1 kohdassa säädettyjen joustomahdollisuuksien käytössä.

4. Tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitetun kompensaaation määrä saa kaudella 2026–2030 olla enintään 50 prosenttia asianomaiselle jäsenvaltiolle liitteessä VII vahvistetusta kompensaaation enimmäismäärästä.

5. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle näyttöä liitteen VI mukaisesti lasketusta luonnonhäiriöiden vaikutuksesta, jotta ne olisivat oikeutettuja kompensoimaan nettopäästöt tai nettopoistot, tai molemmat, jotka lasketaan päästöiksi kyseisille jäsenvaltioille 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettujen tavoitteiden osalta tai kyseisille jäsenvaltioille 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistetun taseen osalta, muiden jäsenvaltioiden käyttämättömien kompensatioiden kautta 2026–2030 koskevaan kokonaismäärään asti, joka vahvistetaan liitteessä VII. Jos kompensatiota koskeva pyyntö ylittää käytettävissä olevan käyttämättömän kompensatian määrän, kyseinen käyttämätön kompensatio jaetaan määräsuhteessa asianomaisten jäsenvaltioiden kesken.
6. Jäsenvaltiot ovat oikeutettuja kompensoimaan nettopäästöt tai nettopoistot, tai molemmat, jotka lasketaan päästöiksi kyseisille jäsenvaltioille 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetettujen tavoitteiden osalta tai kyseisille jäsenvaltioille 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti vahvistetun taseen osalta, muiden jäsenvaltioiden käyttämättömien kompensatioiden kautta 2026–2030 koskevaan kokonaismäärään asti, joka vahvistetaan liitteessä VII, kun on otettu huomioon 13 artiklan 4 kohta ja tämän artiklan 5 kohta, edellyttäen että kyseiset jäsenvaltiot
 - a) ovat hyödyntäneet joustomahdollisuudet, jotka ovat käytettävissä 12 artiklan 1 kohdan ja tämän artiklan 3 ja 5 kohdan nojalla; ja

- b) ovat toimittaneet komissiolle näyttöä joko
 - i) ilmastonmuutoksen pitkän aikavälin vaikutuksista, jotka johtavat ylimääräisiin päästöihin tai nielujen pienenemiseen, joihin jäsenvaltiot eivät voi vaikuttaa; tai
 - ii) vaikutuksista, jotka aiheutuvat siitä, että orgaanisen maan osuus niiden hoidetuilla maa-alueilla on poikkeuksellisen suuri verrattuna unionin keskiarvoon, ja jotka johtavat ylimääräisiin päästöihin, edellyttäen että kyseiset vaikutukset johtuvat ennen päätöksen N:o 529/2013/EU voimaantuloa toteutuneista maanhoitokäytännöistä;
 - c) ovat sisällyttäneet viimeisimpään asetuksen (EU) 2018/1999 14 artiklan mukaisesti toimitettuun yhdennettyyn kansalliseen energia- ja ilmastosuunnitelmaansa erityisiä toimenpiteitä, joilla varmistetaan tarvittaessa kaikkien maanielujen ja -varastojen ylläpito tai lisääminen ja vähennetään maan alttiutta ilmastonmuutoksesta aiheutuville ekosysteemien häiriöille.
7. Edellä 6 kohdassa tarkoitettun kompensaaation määrä saa olla enintään 50 miljoonaa hiilidioksidiekvivalenttitonnia koko unionin osalta. Jos kompensaaatiota koskeva pyyntö ylittää käytettävissä olevan kompensaaation enimmäismäärän, kyseinen kompensaaatio jaetaan määräsuhteessa asianomaisten jäsenvaltioiden kesken.

8. Edellä olevan 6 kohdan b alakohdan i alakohdassa tarkoitettuun näyttöön on sisällyttävä nettopäästöihin tai -poistumiin kohdistuvien vaikutusten määrällinen arviointi miljoonina hiilidioksidiekvivalenttitonneina alueella, johon vaikutukset kohdistuvat, ja sen on perustuttava vertailukelpoisiin ja luotettaviin määrällisiin indekseihin, maantieteellisesti eksplisiittisiin tietoihin ja parhaaseen saatavilla olevaan tieteelliseen näyttöön. Kyseisten indikaattoreiden ja tietojen sekä kyseisen näytön on perustuttava havaittuihin muutoksiin, jotka kattavat vähintään kauden 2001–2025, ja tieteellisesti tarkistettuihin ennusteisiin ja huomioihin, jotka koskevat kautta 2026–2030. Kyseisissä indikaattoreissa ja tiedoissa sekä kyseisessä näytössä on otettava huomioon LULUCF-sektorin kannalta merkityksellisten ilmasto-ominaisuuksien, joita ovat esimerkiksi kuivuus, keskilämpötilat, keskimääräiset sademäärät, pakkaspäivät sekä meteorologisen kuivuuden tai maaperän kosteutta heijastavan kuivuuden kesto, taustamuutokset keskipitkällä tai pitkällä aikavälillä.
9. Edellä olevan 6 kohdan b alakohdan ii alakohdassa tarkoitettuun näyttöön on sisällytettävä perustelut sille, että orgaanisen maan osuus hoidetuilla maa-aloilla asianomaisessa jäsenvaltiossa ylittää unionin keskimääräisen osuuden vuoden 2030 osalta. Näyttöön on sisällytettävä miljoonina hiilidioksidiekvivalenttitonneina ilmaistu määrällinen analyysi ilmoitetuista päästöistä, jotka aiheutuvat orgaaniseen maahan hoidetuilla maa-alueilla kohdistuvista seurannaisvaikutuksista, kauden 2026–2030 osalta tarkistettujen huomioiden, vertailukelpoisten ja luotettavien maantieteellisesti eksplisiittisten tietojen sekä parhaan saatavilla olevan tieteellisen näytön perusteella, erityisesti kun on kyse samankaltaisista alueista asianomaisessa jäsenvaltiossa. Näyttöön on liitettävä myös kuvaus parhaillaan toteutettavista politiikkatoimista, joilla minimoidaan orgaaniseen maahan hoidetuilla maa-alueilla kohdistuvien seurannaisvaikutusten kielteiset vaikutukset.

10. Komissio vahvistaa viimeistään ... päivänä ...kuuta ... [12 kuukauden kuluttua tämän muutosasetuksen voimaantulosta] täytäntöönpanosäädöksillä tämän artiklan 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetun näytön rakenteen, muodon, tekniset yksityiskohdat ja toimittamismenettelyn. Nämä täytäntöönpanosäädökset hyväksytään 16 a artiklassa tarkoitettua tarkastelumenettelyä noudattaen.
11. Komissio asettaa 6 kohdan b alakohdassa tarkoitetun jäsenvaltioiden toimittaman näytön julkisesti saataville, ja se voi pyytää jäsenvaltiota toimittamaan lisänäyttöä, jos se kyseiseltä jäsenvaltiolta saadut tiedot tarkistettuaan pitää kyseisiä tietoja riittämättömästi perusteltuina tai suhteettomina.

13 c artikla

Hallinnointi

Jos komissio toteaa vuonna 2032 tehtävän kattavan tarkastuksen tuloksena, että kun otetaan huomioon 12 ja 13 b artiklan nojalla käytetyt joustomahdollisuudet, 4 artiklan 4 kohdassa tarkoitettua vuosien 2026–2029 tasetta ei ole noudatettu, määrä, joka on yhtä suuri kuin kasvihuonekaasujen liikapäästöjen nettomäärää vastaava määrä hiilidioksidiekvivalenttitonneina kerrottuna kertoimella 1,08, lisätään kyseisen jäsenvaltion vuonna 2030 ilmoittamaan nettopäästölukuun 15 artiklan nojalla hyväksytyjen toimenpiteiden mukaisesti.

13 d artikla

Korjaavat toimet

1. Jos komissio toteaa asetuksen (EU) 2018/1999 29 artiklan mukaisessa vuotuisessa arvioinnissaan, että jokin jäsenvaltio ei edisty riittävästi tämän asetuksen 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetun tavoitteensa saavuttamisessa, kun otetaan huomioon tämän asetuksen 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetettu kehityspolku ja tase sekä tämän asetuksen mukaiset joustomahdollisuudet, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle kolmen kuukauden kuluessa korjaustoimisuunnitelma, joka sisältää
 - a) yksityiskohtaisen selvityksen siitä, miksi se ei edisty riittävästi;
 - b) arvion siitä, miten unionin rahoituksella on tuettu sen pyrkimyksiä saavuttaa tavoitteensa ja taseensa ja miten se aikoo käyttää tällaista rahoitusta edistyäkseen niiden saavuttamisessa;
 - c) lisätoimet, joilla täydennetään kyseisen jäsenvaltion asetuksen (EU) 2018/1999 mukaista yhdenmukaista kansallista energia- ja ilmastosuunnitelmaa tai vahvistetaan sen täytäntöönpanoa ja jotka jäsenvaltio toteuttaa 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetun tavoitteensa tai 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetetun taseensa saavuttamiseksi kansallisten politiikkojen ja toimenpiteiden sekä unionin toimien täytäntöönpanon avulla, sekä yksityiskohtaisen arvioinnin, jonka tukena on määrällisiä tietoja, jos sellaisia on saatavilla, kyseisiin toimiin perustuvista odotetuista kasvihuonekaasujen nettopoistumista;

- d) tällaisten toimien tiukan toteuttamisaikataulun, joka mahdollistaa täytäntöönpanon vuosittaisen edistymisen arvioinnin.

Jos jäsenvaltio on perustanut kansallisen ilmastoalan neuvoa-antavan elimen, se voi pyytää kyseiseltä elimeltä neuvoja c alakohdassa tarkoitettujen tarvittavien toimien määrittämiseksi.

2. Euroopan ympäristökeskus avustaa komissiota tällaisten korjaustoimisuunnitelmien arvioinnissa vuosittaisen työohjelmansa mukaisesti.
3. Komissio voi antaa lausunnon 1 kohdan mukaisesti toimitettujen korjaustoimisuunnitelmien toteutettavuudesta ja tekee kyseisessä tapauksessa niin neljän kuukauden kuluessa kyseisten suunnitelmien vastaanottamisesta. Asianomaisen jäsenvaltion on otettava komission lausunto tarkoin huomioon, ja se voi tarkistaa korjaustoimisuunnitelmaansa vastaavasti. Jos asianomainen jäsenvaltio ei ota huomioon lausuntoa tai sen merkittävää osaa, kyseisen jäsenvaltion on toimitettava perustelut komissiolle.
4. Kunkin jäsenvaltion on asetettava 1 kohdassa tarkoitettu korjaustoimisuunnitelmansa ja mahdolliset 3 kohdassa tarkoitettut perustelut julkisesti saataville. Komissio asettaa 3 kohdassa tarkoitettun lausuntonsa julkisesti saataville.”;

12) muutetaan 14 artikla seuraavasti:

a) korvataan 1 kohta seuraavasti:

”1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle kauden 2021–2025 osalta 15 päivään maaliskuuta 2027 ja kauden 2026–2030 osalta 15 päivään maaliskuuta 2032 mennessä vuotuisiin tietoaaineistoihin perustuva vaatimustenmukaisuuskertomus, joka sisältää kaikki kokonaispäästöt ja -poistumat asiaankuuluvalla kaudella jokaisesta kauden 2021–2025 osalta 2 artiklan 1 kohdan a–f alakohdassa ja kauden 2026–2030 osalta 2 artiklan 2 kohdan a–j alakohdassa tarkoitetusta maankäyttöön liittyvästä tilinpitoluokasta tässä asetuksessa vahvistettuja tilinpitosääntöjä noudattaen.

Vaatimustenmukaisuuskertomukseen on sisällytettävä arviointi seuraavista:

a) politiikat ja toimenpiteet, jotka koskevat mahdollisia kompromisseja ainakin muiden unionin ympäristötavoitteiden ja -strategioiden kanssa, esimerkiksi Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä (EU) 2022/591* vahvistetussa kahdeksannessa ympäristöalan toimintaohjelmassa, EU:n biodiversiteettistrategiassa 2030 sekä 11 päivänä lokakuuta 2018 annetussa komission tiedonannossa ”Kestävä biotalous Euroopalle: talouden, yhteiskunnan ja ympäristön välisen yhteyden lujittaminen” asetettujen tavoitteiden ja strategioiden kanssa;

- b) se, miten jäsenvaltiot ovat ottaneet huomioon ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen hyväksyessään politiikkojaan ja toimenpiteitään 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti asetetun tavoitteensa tai 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti asetetun taseensa saavuttamiseksi, siltä osin kuin se on olennaista;
- c) ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja siihen sopeutumisen väliset synergiat, mukaan lukien politiikat ja toimenpiteet, joilla vähennetään maan alttiutta luonnonhäiriöille ja ilmaston vaikutuksille;
- d) ilmastonmuutoksen hillitsemisen ja luonnon monimuotoisuuden väliset synergiat.

Vaatimustenmukaisuuskertomuksen on sisällettävä myös tarvittaessa tiedot aikomuksesta käyttää 11 artiklassa tarkoitettuja joustomahdollisuuksia ja niihin liittyviä määriä tai tällaisten joustomahdollisuuksien ja niihin liittyvien määrien käytöstä. Jäsenvaltioiden on asetettava vaatimustenmukaisuuskertomukset julkisesti saataville asetuksen (EU) 2018/1999 28 artiklan mukaisesti.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös (EU) 2022/591, annettu 6 päivänä huhtikuuta 2022, vuoden 2030 ulottuvasta yleisestä unionin ympäristöalan toimintaohjelmasta (EUVL L 114, 12.4.2022, s. 22).”;

b) lisätään kohdat seuraavasti:

”1 a. Komissio voi tehdä kunkin jäsenvaltion toimittamille ja asetuksen (EU) 2018/1999 38 artiklan mukaisesti validoiduille kasvihuonekaasupäästöjen inventaariotiedoille menetelmiin liittyvän mukautuksen, jos jäsenvaltioiden käyttämä menetelmä on muuttunut. Tällaiset menetelmää koskevat mukautukset eivät kuitenkaan vaikuta 310 miljoonan hiilidioksidiekvivalenttitonnin nettopoistumien arvoon vuonna 2030 jäsenvaltioiden osalta liitteessä II a olevassa sarakkeessa D esitettyjen kasvihuonekaasujen nettopoistumien arvojen summana (tuhansina hiilidioksidiekvivalenttitonneina), kun arvioidaan vuodelle 2030 asetetun unionin tavoitteen noudattamista, eivätkä kyseisen liitteen C sarakkeessa esitettyihin tavoitteisiin.

1 b. Jäsenvaltioiden, jotka ilmoittavat aikovansa käyttää 13 b artiklan 6 kohdassa tarkoitettua joustomahdollisuutta, on kuvattava kertomuksen asiaa koskevissa jaksoissa toimenpiteet, jotka on toteutettu 13 b artiklan 6 kohdan b alakohdassa mainittujen vaikutusten lieventämiseksi tai kumoamiseksi, sekä kyseisten toimenpiteiden havaitut ja odotetut vaikutukset.

1 c. Komissio tarkastelee tämän artiklan 1 kohdassa säädettyjä vaatimustenmukaisuuskertomuksia kattavasti arvioidakseen 4 artiklan noudattamisen.

Kyseisen kattavan tarkastelun ohella komissio arvioi, miten ”ei merkittävää haittaa” -periaate on otettu huomioon 1 kohdan b alakohdan mukaisesti. Komissio antaa ennen ensimmäistä arviointiaan ohjeita ”ei merkittävää haittaa” -periaatteen soveltamisesta tämän asetuksen soveltamiseksi.”;

13) korvataan 15 artiklan 1 kohta seuraavasti:

”1. Komissio antaa 16 artiklan mukaisesti delegoituja säädöksiä tämän asetuksen täydentämiseksi, jotta voidaan laatia säännöt, joiden mukaisesti kirjataan unionin rekisteriin ja asianmukaisesti suoritetaan seuraavat toiminnot:

- a) päästöjen ja poistumien määrän kirjaaminen kussakin maankäyttöön liittyvässä tilinpito- ja raportointiluokassa kussakin jäsenvaltiossa;
- b) 14 artiklan 1 a kohdan mukaisesti tehtyjen mahdollisten menetelmää koskevien mukautusten käyttäminen;
- c) 12, 13, 13 a ja 13 b artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien käyttäminen; ja
- d) vaatimustenmukaisuuden arviointi 13 c artiklan mukaisesti.”;

14) lisätään artikla seuraavasti:

”16 a artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa asetuksen (EU) 2018/1999 44 artiklan 3 kohdalla perustettu ilmastonmuutoskomitea. Tämä komitea on Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksessa (EU) N:o 182/2011* tarkoitettu komitea.
2. Kun viitataan tähän kohtaan, sovelletaan asetuksen (EU) N:o 182/2011 5 artiklaa.

* Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 182/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, yleisistä säännöistä ja periaatteista, joiden mukaisesti jäsenvaltiot valvovat komission täytäntöönpanovallan käyttöä (EUVL L 55, 28.2.2011, s. 13).”;

15) korvataan 17 artikla seuraavasti:

”17 artikla

Uudelleentarkastelu

1. Tätä asetusta tarkastellaan uudelleen ottaen huomioon muun muassa
 - a) kansainvälinen kehitys;
 - b) toimet, joilla pyritään saavuttamaan Pariisin sopimuksen pitkän aikavälin tavoitteet; ja
 - c) unionin oikeus, myös luonnon ennallistamista koskeva.

Komissio tekee 14 artiklan 3 kohdan mukaisesti laaditussa kertomuksessa esitettyjen havaintojen ja 13 artiklan 2 kohdan mukaisesti tehdyn arvioinnin tulosten tai asetuksen (EU) 2018/1999 37 artiklan 4 a kohdan mukaisesti tehdyn tarkistuksen perusteella tarvittaessa ehdotuksia, joilla varmistetaan tämän asetuksen 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti vuodelle 2030 asetetun kasvihuonekaasujen nettopoistumia koskevan unionin kokonaistavoitteen saavuttaminen ja se, että tavoite edistää Pariisin sopimuksen tavoitteiden saavuttamista.

2. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen tämän asetuksen toiminnasta viimeistään kuuden kuukauden kuluessa Pariisin sopimuksen 14 artiklan nojalla sovitun ensimmäisen maailmanlaajuisen tilannekatsauksen jälkeen. Kertomuksen on perustuttava uusimpiin saatavilla oleviin tietoihin, jotka jäsenvaltiot ovat toimittaneet asetuksen (EU) 2018/1999 mukaisesti, ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2021/1119* 4 artiklan 4 kohtaan. Kun otetaan huomioon, että on tarpeen lisätä kasvihuonekaasujen päästöjen vähentämistä ja poistumia unionissa ja pyrkiä sosiaalisesti oikeudenmukaiseen siirtymään, ja koska tarvitaan unionin lisäpolitiikkoja ja -toimenpiteitä, kertomukseen on tarvittaessa sisällytettävä seuraavat:
- a) arvio 11 artiklassa tarkoitettujen joustomahdollisuuksien vaikutuksista;
 - b) arvio siitä, miten tällä asetuksella edistetään asetuksessa (EU) 2021/1119 asetettuja ilmastoneutraaliustavoitetta ja ilmastoa koskevia välitavoitteita;
 - c) arvio siitä, miten tällä asetuksella edistetään Pariisin sopimuksen tavoitteita;
 - d) arvio jäsenvaltioissa sekä kansallisella että alueellisella tasolla sosiaalisista ja työvoimaan, mukaan lukien sukupuolten tasa-arvoon ja työoloihin, kohdistuvista vaikutuksista, joita tässä asetuksessa säädetyistä velvoitteista aiheutuu millä tahansa 2 artiklan soveltamisalaan kuuluvista maankäyttöön liittyvistä luokista ja sektoreista;

- e) arvio Pariisin sopimuksen 6 artiklan 2 ja 4 kohtaan sovellettavia sääntöjä koskevasta kansainvälisellä tasolla saavutetusta edistyksestä ja tarvittaessa ehdotukset tämän asetuksen muuttamiseksi erityisesti kaksinkertaisen laskennan välttämiseksi ja vastaavien mukautusten soveltamiseksi;
- f) arvio viljelymaiden, ruohikkoalueiden ja kosteikkojen tuottamien kasvihuonekaasupäästöjen ja -poistumien nykyisistä suuntauksista ja tulevista ennusteista sekä sääntelyvaihtoehdoista sen varmistamiseksi, että kyseiset suuntauksat ja ennusteet ovat johdonmukaisia kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähennysten saavuttamista kaikilla talouden aloilla koskevan tavoitteen kanssa asetuksessa (EU) 2021/1119 asetettujen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja ilmastoa koskevien unionin välitavoitteiden mukaisesti;
- g) seuraavassa esitetyistä raportointiluokista peräisin olevien kasvihuonekaasupäästöjen nykyiset suuntauksat ja tulevat ennusteet sekä sääntelyvaihtoehdot sen varmistamiseksi, että kyseiset suuntauksat ja ennusteet ovat johdonmukaisia kasvihuonekaasupäästöjen pitkän aikavälin vähennysten saavuttamista kaikilla talouden aloilla koskevan tavoitteen kanssa asetuksessa (EU) 2021/1119 asetettujen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja ilmastoa koskevien unionin välitavoitteiden mukaisesti:
 - i) kotieläinten ruoansulatus;
 - ii) lannankäsittely;

- iii) riisinviljely;
- iv) maatalousmaat;
- v) savannien kulutus;
- vi) kasvintähteiden poltto pellolla;
- vii) kalkitus;
- viii) urean levitys;
- ix) muut hiiltä sisältävät lannoitteet;
- x) muu.

Kyseisessä kertomuksessa on tarvittaessa otettava huomioon metsien ikärakenteen vaikutukset, myös silloin, kun kyseiset vaikutukset liittyvät erityisiin sodanaikaisiin tai sodanjälkeisiin olosuhteisiin, tieteellisesti vankalla, luotettavalla ja avoimella tavalla ja metsien pitkän aikavälin häiriönsietokyvyn ja sopeutumiskyvyn varmistamiseksi.

Kyseisessä kertomuksessa voidaan myös arvioida analyysien toteutettavuutta ja muiden sektoreiden, kuten meriympäristön ja makean veden ympäristön, kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia koskevan raportoinnin vaikutuksia sekä relevantteja sääntelyvaihtoehtoja sen jälkeen, kun asianmukainen tieteeseen perustuva raportointimenetelmä on hyväksytty, ja raportoinnissa tapahtuneen edistymisen ja uusimpien saatavilla olevien tieteellisten tietojen perusteella.

Kertomuksen antamisen jälkeen ja ottaen huomioon sen, miten tärkeää on, että kukin sektori osallistuu oikeudenmukaisesti asetuksessa (EU) 2021/1119 asetettujen unionin ilmastoneutraaliustavoitteen ja ilmastoa koskevien unionin välitavoitteiden edistämiseen, komissio tekee tarvittaessa lainsäädäntöehdotuksia. Kyseisissä ehdotuksissa voidaan erityisesti asettaa kasvihuonekaasupäästöjä ja -poistumia koskevia unionin ja jäsenvaltioiden tavoitteita ottaen asianmukaisesti huomioon kullekin jäsenvaltiolle vuoteen 2030 mennessä mahdollisesti kertynyt alijäämä.

Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 401/2009** 10 a artiklan nojalla perustettu ilmastonmuutosta käsittelevä eurooppalainen tieteellinen neuvottelukunta, jäljempänä 'neuvottelukunta', voi omasta aloitteestaan antaa tieteellistä neuvontaa tai laatia raportteja tämän asetuksen mukaisista unionin toimenpiteistä, ilmastotavoitteista, vuotuisista päästö- ja poistumatasoista ja joustomahdollisuuksista. Komissio tarkastelee neuvottelukunnan asiaankuuluvaa neuvontaa ja raportteja, erityisesti siltä osin kuin ne koskevat tulevia toimenpiteitä päästöjen vähentämiseksi ja poistumien lisäämiseksi entisestään tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla alasektoreilla.

3. Komissio antaa 12 kuukauden kuluessa siitä, kun hiilen poistumien sertifiointia koskevasta unionin sääntelykehyksestä annettu säädös on tullut voimaan, kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle sellaisten kestävästi hankittujen pitkäikäisten hiiltä sitovien tuotteiden, joiden hiilen sitomisen nettovaikutus on positiivinen, tämän asetuksen soveltamisalaan sisällyttämiseen liittyvistä mahdollisista eduista ja kompromisseista. Kertomuksessa arvioidaan, miten voidaan ottaa huomioon kyseisiin tuotteisiin liittyvät kasvihuonekaasujen suorat ja epäsuorat päästöt ja poistumat, kuten maankäytön muutoksista johtuvat päästöt ja poistumat ja niistä aiheutuvat päästöjen vuotoriskit, sekä mahdolliset edut ja kompromissit unionin muiden ympäristötavoitteiden, erityisesti luonnon monimuotoisuutta koskevien tavoitteiden, kanssa. Kertomuksessa voidaan tarvittaessa harkita menettelyä kestävien hiiltä varastoivien tuotteiden sisällyttämiseksi tämän asetuksen soveltamisalaan tavalla, joka on johdonmukainen unionin muiden ympäristötavoitteiden sekä IPCC:n ohjeiden kanssa, sellaisina kuin UNFCCC:n osapuolten konferenssi tai Pariisin sopimuksen osapuolten kokouksena toimiva osapuolten konferenssi ne on hyväksynyt. Komission kertomukseen voidaan tarvittaessa liittää lainsäädäntöehdotus tämän asetuksen muuttamiseksi vastaavasti.

-
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2021/1119, annettu 30 päivänä kesäkuuta 2021, puitteiden vahvistamisesta ilmastonutraaliuden saavuttamiseksi sekä asetusten (EY) N:o 401/2009 ja (EU) 2018/1999 muuttamisesta (eurooppalainen ilmastolaki) (EUVL L 243, 9.7.2021, s. 1).
- ** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EY) N:o 401/2009, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, Euroopan ympäristökeskuksesta sekä ympäristöä koskevasta Euroopan tieto- ja seurantaverkostosta (EUVL L 126, 21.5.2009, s. 13).”;

- 16) muutetaan liite I tämän muutosasetuksen liitteen I mukaisesti;
- 17) muutetaan liite II tämän muutosasetuksen liitteen II mukaisesti;
- 18) poistetaan liitteessä III oleva Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva merkintä;
- 19) lisätään tämän muutosasetuksen liitteessä III oleva teksti liitteeksi II a;
- 20) poistetaan liitteessä IV olevan C osan Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva merkintä;
- 21) muutetaan liite VI tämän muutosasetuksen liitteen IV mukaisesti;
- 22) poistetaan liitteessä VII oleva Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva merkintä.

2 artikla

Muutetaan asetus (EU) 2018/1999 seuraavasti:

- 1) lisätään 2 artiklaan alakohdat seuraavasti:
 - ”63) ’paikkatietojärjestelmällä’ tietokonepohjaista tietojärjestelmää, jolla voidaan tuottaa, tallentaa, analysoida ja esittää paikkatietoa;

- 64) 'paikkatietoperusteisella hakemuksella' sähköistä hakulomaketta, joka sisältää paikkatietojärjestelmään perustuvan tietoteknisen sovelluksen, joka mahdollistaa sen, että tuensaajat voivat paikkatietoa hyödyntäen ilmoittaa ne tilan viljelylohkot ja muussa kuin maatalouskäytössä olevat alat, joiden osalta on haettu tukea.”;
- 2) korvataan 4 artiklan a alakohdan 1 alakohdan ii alakohta seuraavasti:
- ”ii) ”asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaiset jäsenvaltion sitoumukset ja kasvihuonekaasujen nettopoistumia koskevat kansalliset tavoitteet;”;
- 3) lisätään 9 artiklan 2 kohtaan alakohta seuraavasti:
- ”e) asiaankuuluvien rahoitustoimenpiteiden, mukaan lukien asiaankuuluva osuus maankäyttöä, maankäytön muutosta ja metsätaloutta varten käytettävistä direktiivin 2003/87/EY mukaisesta EU:n päästökauppajärjestelmän päästöoikeuksien huutokaupasta saaduista tuloista, unionin tuen ja unionin rahastojen, kuten yhteisen maatalouspolitiikan välineiden, politiikkojen ja toimenpiteiden käytön johdonmukaisuus asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan mukaisesti asetettujen jäsenvaltioiden velvoitteiden, tavoitteiden ja taseiden saavuttamisen osalta.”;

4) lisätään 26 artiklan 6 kohtaan alakohta seuraavasti:

”c) muutetaan liitteessä V olevaa 3 osaa luokkien luettelon päivittämiseksi asiaa koskevan unionin lainsäädännön mukaisesti.”;

5) lisätään 37 artiklaan kohta seuraavasti:

”4 a. Jos komissio toteaa tämän artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyssä alustavassa tarkastuksessa, että jonkin jäsenvaltion vuosina 2020 ja 2023 tai sen jälkeen toimittamassa kasvihuonekaasuinventaariorissa ilmoitettujen asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan 2 kohdassa täsmennettyjen vuosien nettopoistumien vuotuisen keskiarvon välinen ero on suurempi kuin 500 kilotonnia hiilidioksidiekvivalenttia, komissio tarkistaa, että

a) toimitetut tiedot ovat läpinäkyvät, tarkat, johdonmukaiset, vertailtavat ja kattavat; ja

b) LULUCF-raportointi on laadittu tavalla, joka on johdonmukainen UNFCCC:n ohjeiden tai unionin sääntöjen kanssa.

Komissio asettaa kyseisen tarkistuksen tulokset julkisesti saataville.”;

6) muutetaan 38 artikla seuraavasti:

a) lisätään kohta seuraavasti:

”1 a. Komissio tarkastaa vuonna 2025 kattavasti jäsenvaltioiden tämän asetuksen 26 artiklan 4 kohdan mukaisesti toimittamat kansalliset inventaariotiedot määrittääkseen jäsenvaltioiden vuotuiset tavoitteet kasvihuonekaasujen nettopäästöjen vähentämiseksi asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja määrittääkseen jäsenvaltioiden vuotuiset päästökiintiöt asetuksen (EU) 2018/842 4 artiklan 3 kohdan mukaisesti.”;

b) korvataan 2 kohdan johdantolause seuraavasti:

”Edellä 1 ja 1 a kohdassa tarkoitetun kattavan tarkastuksen on sisällettävä”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Komissio määrittelee tämän artiklan 1 kohdan mukaisesti suoritettua kattavaa tarkastuksen valmistuttua täytäntöönpanosäädöksillä päästöjen kokonaismäärän kyseessä olevilta vuosilta käyttäen perusteena sellaisia kunkin jäsenvaltion korjattuja inventaariotietoja, jotka on eritelty asetuksen (EU) 2018/842 9 artiklan kannalta merkityksellisiin päästötietoihin ja tämän asetuksen liitteessä V olevan 1 osan c alakohdassa tarkoitettuihin päästötietoihin, sekä määrittelee asetuksen (EU) 2018/841 4 artiklan kannalta merkityksellisten päästöjen ja poistumien kokonaismäärän.”;

7) muutetaan liite V tämän muutosasetuksen liitteen V mukaisesti.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty ...

Euroopan parlamentin puolesta

Puhemies

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

LIITE I

Korvataan asetuksen (EU) 2018/841 liitteessä I oleva B jakso seuraavasti:

- ”B. Edellä 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitettut hiilivarastot:
- a) elävä biomassa;
 - b) karike¹;
 - c) kuollut puuaines¹;
 - d) kuollut eloperäinen aines²;
 - e) kivennäismaa;
 - f) orgaaninen maa;
 - g) puutuotteet metsitetyn maan ja hoidetun metsämaan maankäyttöön liittyvissä tilinpituoluokissa.”
-

¹ Sovelletaan ainoastaan metsitettyyn maahan ja hoidettuun metsämaahan.

² Sovelletaan ainoastaan metsäkatoalueeseen, hoidettuun viljelymaahan, hoidettuun ruohikkoalueeseen ja hoidettuihin kosteikkoihin.

LIITE II

Muutetaan asetuksen (EU) 2018/841 liite II seuraavasti:

1) korvataan Espanjaa, Sloveniaa ja Suomea koskevat merkinnät seuraavasti:

Jäsenvaltio	Pinta-ala (ha)	Puuston latvuspeittävyys (%)	Puun korkeus (m)
Espanja	1,0	20 Kasvihuonekaasuinventaarion toimittamisesta vuonna 2028 alkaen: 10	3
Slovenia	0,25	10	5
Suomi	0,25	10	5

;

2) poistetaan Yhdistynyttä kuningaskuntaa koskeva merkintä.

LIITE III

”LIITE II a

Unionin tavoite (sarake D), keskimääräiset kasvihuonekaasuinventaaritiedot vuosilta 2016, 2017 ja 2018 (sarake B) ja 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen jäsenvaltioiden kansalliset tavoitteet (sarake C), jotka on saavutettava vuonna 2030

A	B	C	D
Jäsenvaltio	Keskimääräiset kasvihuonekaasu-inventaaritiedot vuosilta 2016, 2017 ja 2018 (tuhansina hiilidioksidiekvivalenttitonneina), vuonna 2020 toimitetut tiedot	Jäsenvaltioiden tavoitteet, 2030 (tuhansina hiilidioksidiekvivalenttitonneina)	Kasvihuonekaasujen nettopoistumien arvo (tuhansina hiilidioksidiekvivalenttitonneina) vuonna 2030, vuonna toimitetut 2020 tiedot (sarakeet B+C)
Belgia	-1 032	-320	-1 352
Bulgaria	-8 554	-1 163	-9 718
Tšekki	-401	-827	-1 228
Tanska	5 779	-441	5 338
Saksa	-27 089	-3 751	-30 840
Viro	-2 112	-434	-2 545
Irlanti	4 354	-626	3 728
Kreikka	-3 219	-1 154	-4 373
Espanja	-38 326	-5 309	-43 635
Ranska	-27 353	-6 693	-34 046
Kroatia	-4 933	-593	-5 527
Italia	-32 599	-3 158	-35 758

A	B	C	D
Jäsenvaltio	Keskimääräiset kasvihuonekaasu-inventaariotiedot vuosilta 2016, 2017 ja 2018 (tuhansina hiilidioksidi-ekvivalenttitonneina), vuonna 2020 toimitetut tiedot	Jäsenvaltioiden tavoitteet, 2030 (tuhansina hiilidioksidi-ekvivalenttitonneina)	Kasvihuonekaasujen nettopoistumien arvo (tuhansina hiilidioksidi-ekvivalenttitonneina) vuonna 2030, vuonna toimitetut 2020 tiedot (sarakkeet B+C)
Kypros	-289	-63	-352
Latvia	-6	-639	-644
Liettua	-3 972	-661	-4 633
Luxemburg	-376	-27	-403
Unkari	-4 791	-934	-5 724
Malta	4	-2	2
Alankomaat	4 958	-435	4 523
Itävalta	-4 771	-879	-5 650
Puola	-34 820	-3 278	-38 098
Portugali	-390	-968	-1 358
Romania	-23 285	-2 380	-25 665
Slovenia	67	-212	-146
Slovakia	-6 317	-504	-6 821
Suomi	-14 865	-2 889	-17 754
Ruotsi	-43 366	-3 955	-47 321
EU-27/unioni	-267 704	-42 296	-310 000

»

LIITE IV

Muutetaan asetuksen (EU) 2018/841 liite VI seuraavasti:

a) korvataan 1 kohdan c alakohta seuraavasti:

”c) arviot kyseisten luonnonhäiriöiden lajien kaudella 2001–2020 aiheuttamista vuotuisista kokonaispäästöistä, lueteltuina maankäyttöön liittyvien tilinpitoluokkien mukaan kaudella 2021–2025 ja maankäyttöön liittyvien raportointiluokkien mukaan kaudella 2026–2030;”;

b) korvataan 3 kohta seuraavasti:

”3. Jos sen jälkeen, kun taustatasot on laskettu tämän liitteen 2 kohdan mukaisesti, päästöt ylittävät tiettyä kauden 2021–2025 vuonna 2 artiklan 1 kohdassa säädettyjen metsitetyn maan ja hoidetun metsämaan maankäyttötilinpitoluokkien osalta taustatason lisättyä marginaalilla, taustatason ylittävä päästömäärä voidaan jättää tilinpidon ulkopuolelle 10 artiklan mukaisesti. Marginaali on sama kuin 95 prosentin todennäköisyystaso.”;

c) korvataan 4 kohta seuraavasti:

”4. Seuraavia päästöjä ei saa jättää tilinpidon ulkopuolelle 10 artiklaa sovellettaessa:

a) sellaisista puunkorjuu- ja pelastushakkuutoimista aiheutuneet päästöt, joita maa-alueella toteutettiin luonnonhäiriöiden esiintymisen jälkeen;

- b) päästöt, jotka aiheutuvat maa-alueella kauden 2021–2025 minä tahansa vuonna toteutetusta kulotuksesta;
 - c) päästöt maa-alueilla, jotka olivat metsäkadon kohteena luonnonhäiriöiden esiintymisen jälkeen.”;
- d) muutetaan 5 kohta seuraavasti:
- i) kumotaan a alakohta;
 - ii) korvataan b ja c alakohta seuraavasti:
 - ”b. todisteet siitä, että luonnonhäiriöiden vaurioittamilla maa-alueilla, joiden osalta päästöt jätettiin tilinpidon ulkopuolelle, ei ole tapahtunut minkäänlaista metsäkatoa kauden 2021–2025 loppuun mennessä;
 - c) kuvaus todennettavista menetelmistä ja kriteereistä, joita käytetään kyseisten maa-alueiden metsäkadon määrittämiseksi kauden 2021–2025 myöhempinä vuosina;”;
 - iii) kumotaan d ja e alakohta;

e) lisätään kohta seuraavasti:

”6. Edellä 10 artiklan 2 kohdan ja 13 ja 13 b artiklan mukaisiin tietovaatimukseen kuuluvat seuraavat:

- a) kaikkien luonnonhäiriöiden asianomaisena vuonna vaurioittamien maa-alojen yksilöinti, mukaan lukien niiden maantieteellinen sijainti, kausi ja luonnonhäiriöiden lajit;
- b) mikäli mahdollista, kuvaus toimenpiteistä, joita jäsenvaltio toteutti kyseisten luonnonhäiriöiden vaikutusten estämiseksi tai rajoittamiseksi;
- c) mikäli mahdollista, kuvaus toimenpiteistä, joita jäsenvaltio toteutti kyseisten luonnonhäiriöiden vaurioittamien maa-alueiden kunnostamiseksi.”.

LIITE V

Korvataan asetuksen (EU) 2018/1999 liitteessä V oleva 3 osa seuraavasti:

”3 osa

Seuranta- ja raportointimenetelmät LULUCF-sektorilla

Jäsenvaltioiden on LULUCF-sektorin seurannassa ja raportoinnissa käytettävä maantieteellisesti täsmällisiä maan käyttötarkoituksen muuttamista koskevia tietoja kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti. Komissio antaa jäsenvaltioille asianmukaista tukea ja apua kerättyjen tietojen johdonmukaisuuden ja läpinäkyvyyden takaamiseksi. Jäsenvaltioita kannustetaan tarkastelemaan synergioita ja mahdollisuuksia yhdistää raportointi muiden asiaankuuluvien politiikanalojen kanssa ja pyrkimään kasvihuonekaasuinventaarioihin, jotka mahdollistavat yhteentoimivuuden asiaankuuluvien sähköisten tietokantojen ja paikkatietojärjestelmien kanssa, mukaan lukien seuraavat:

- a) seurantajärjestelmä maankäyttöyksiköille, joissa on direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 4 kohdassa määriteltyä maata, johon on sitoutunut paljon hiiltä;
- b) seurantajärjestelmä suojeltaville maankäyttöyksiköille, jotka määritellään maaksi, joka kuuluu yhteen tai useampaan seuraavista luokista:
 - direktiivin (EU) 2018/2001 29 artiklan 3 kohdassa määritelty biologiselta monimuotoisuudeltaan rikas maa;

- neuvoston direktiivin 92/43/ETY* 4 artiklan mukaisesti hyväksytyt yhteisön tärkeänä pitämät alueet ja erityisten suojelutoimien alueeksi muodostetut alueet sekä niiden ulkopuoliset maayksiköt, joihin sovelletaan mainitun direktiivin 6 artiklan 1 ja 2 kohdan mukaisia suojelutoimenpiteitä alueen suojelutavoitteiden saavuttamiseksi;
- direktiivin 92/43/ETY liitteessä IV lueteltujen lajien lisääntymis- ja levähdyspaikat, joihin sovelletaan mainitun direktiivin 12 artiklan mukaisia suojelutoimenpiteitä;
- direktiivin 92/43/ETY liitteessä I luetellut luontotyytit ja direktiivin 92/43/ETY liitteessä II lueteltujen lajien elinympäristöt, joita esiintyy yhteisön tärkeinä pitämien alueiden tai erityisten suojelutoimien alueiden ulkopuolella ja jotka myötävaikuttavat siihen, että kyseiset luontotyytit ja lajit saavuttavat suotuisan suojelutason mainitun direktiivin 2 artiklan mukaisesti, tai joihin voidaan soveltaa direktiivin 2004/35/EY** mukaisia ehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä;
- Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY*** 4 artiklan mukaisesti luokitellut erityiset suojelualueet ja kyseisten alueiden ulkopuoliset maayksiköt, joihin sovelletaan direktiivin 2009/147/EY 4 artiklan ja direktiivin 92/43/ETY 6 artiklan 2 kohdan mukaisia suojelutoimenpiteitä alueen suojelutavoitteiden saavuttamiseksi;

- maayksiköt, joihin sovelletaan sellaisten lintujen suojelutoimenpiteitä, joiden tilan ei katsota olevan turvattu direktiivin 2009/147/EY 12 artiklan mukaisessa raportoinnissa, jotta voidaan täyttää mainitun direktiivin 4 artiklan 4 kohdan toisessa virkkeessä säädetty vaatimus, jonka mukaan on pyrittävä välttämään elinympäristöjen pilaantuminen tai huonontuminen, tai täyttää mainitun direktiivin 3 artiklan mukainen säilyttämisvaatimus ja ylläpitää lintulajien elinympäristöjen riittävä moninaisuus ja laajuus;
- muut elinympäristöt, jotka jäsenvaltio nimeää direktiiveissä 92/43/ETY ja 2009/147/EY säädettyjä tarkoituksia vastaaviin tarkoituksiin;
- maayksiköt, joihin sovelletaan toimenpiteitä, joita tarvitaan pintavesimuodostumien ekologisen tilan suojelemiseksi ja sen huonontumisen ehkäisemiseksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY**** 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettulla tavalla;
- luonnolliset tulvasanteet tai tulvavesiä pidättävät alueet, joita jäsenvaltiot suojelevat tulvariskien hallinnan yhteydessä Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2007/60/EY***** mukaisesti;
- jäsenvaltioiden määrittämät suojeltavat alueet suojeltuja alueita koskevien tavoitteiden saavuttamiseksi;

- c) seurantajärjestelmä ennallistettaville maankäyttöyksiköille, jotka määritellään maaksi, joka kuuluu yhteen tai useampaan seuraavista luokista:
- b alakohdassa kuvatut yhteisön tärkeänä pitämät alueet, erityisten suojelutoimien alueet ja erityiset suojelualueet sekä niiden ulkopuoliset maayksiköt, joiden on todettu olevan ennallistamisen tai korvaavien toimenpiteiden tarpeessa alueen suojelutavoitteiden saavuttamiseksi;
 - direktiivin 2009/147/EY 4 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen tai sen liitteessä I lueteltujen luonnonvaraisten lintulajien elinympäristöt, joita esiintyy erityisten suojelualueiden ulkopuolella ja joiden on todettu olevan ennallistamistoimenpiteiden tarpeessa direktiivin 2009/147/EY soveltamiseksi;
 - direktiivin 92/43/ETY liitteessä I luetellut luontotyyppit ja sen liitteessä II lueteltujen lajien elinympäristöt, jotka sijaitsevat yhteisön tärkeinä pitämien alueiden tai erityisten suojelutoimien alueiden ulkopuolella ja joiden on todettu olevan ennallistamistoimenpiteiden tarpeessa direktiivin 92/43/ETY mukaisen suotuisan suojelun tason saavuttamiseksi tai joiden on todettu tarvitsevan korjaavia toimenpiteitä direktiivin 2004/35/EY 6 artiklan soveltamiseksi;
 - alueet, joiden on todettu olevan ennallistamisen tarpeessa tai joihin sovelletaan toimenpiteitä alueiden tilan huonontumisen estämiseksi jäsenvaltiossa sovellettavan luonnon ennallistamista koskevan suunnitelman mukaisesti;

- maayksiköt, joihin sovelletaan toimenpiteitä, joita tarvitaan pintavesimuodostumien hyvän ekologisen tilan palauttamiseksi direktiivin 2000/60/EY 4 artiklan 1 kohdan a alakohdan iii alakohdassa tarkoitettulla tavalla, tai toimenpiteitä, joita tarvitaan tällaisten vesimuodostumien erinomaisen ekologisen tilan palauttamiseksi, jos lainsäädännössä niin edellytetään;
 - maayksiköt, joihin sovelletaan direktiivin 2000/60/EY liitteessä VI olevan B osan vii alakohdassa tarkoitettuja kosteikkojen uudelleenluomisen ja ennallistamisen toimenpiteitä;
 - alueet, jotka ovat ekosysteemien ennallistamisen tarpeessa, jotta saavutetaan ekosysteemien hyvä tila Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2020/852***** mukaisesti;
- d) seurantajärjestelmä seuraaville maankäyttöyksiköille, joihin liittyy suuri ilmatoriski:
- alueet, joilla voidaan kompensoida asetuksen (EU) 2018/841 13 b artiklan 5 ja 6 kohdan mukaisesti;
 - direktiivin 2007/60/EY 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettut alueet;
 - jäsenvaltioiden kansallisessa sopeutumisstrategiassa määritellyt alat, joilla esiintyy suuria luonnon ja ihmisen aiheuttamia riskejä ja joihin sovelletaan ilmaston liittyvien katastrofiriskien vähentämistoimia;
- e) järjestelmä maaperän hiilivarantojen seurantaan varten käyttäen muun muassa maankäytön ja maapeitteen tilastollisen pinta-ala-tutkimuksen (LUCAS) tietoaaineistoja.

Kasvihuonekaasuinventaarion on mahdollistettava tietojen vaihto ja integrointi sähköisten tietokantojen ja paikkatietojärjestelmien välillä, jotta varmistetaan niiden vertailukelpoisuus ja julkinen saatavuus.

Kauden 2021–2025 osalta jäsenvaltioiden on käytettävä vähintään ensimmäisen tason menetelmiä kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti, lukuun ottamatta sellaista hiilivarastoa, jonka päästöjen tai poistumien osuus on vähintään 25 prosenttia lähde- tai nieluluokassa, joka on asetettu etusijalle jäsenvaltion kansallisessa inventaariojärjestelmässä, koska sitä koskevilla ennakkotiedoilla on merkittävä vaikutus tietyn maan kasvihuonekaasujen kokonaisinventaarioon päästöjen ja poistumien absoluuttisen tason, päästöjen ja poistumien suuntauksen tai maankäyttöluokissa päästöjen ja poistumien epävarmuuden osalta, jolloin on käytettävä vähintään toisen tason menetelmiä kansallisten kasvihuonekaasumäärien laskemista koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

Kasvihuonekaasuinventaarion toimittamisesta vuonna 2028 alkaen jäsenvaltioiden on käytettävä vähintään toisen tason menetelmiä kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti, ja mahdollisimman pian ja viimeistään kasvihuonekaasuinventaarion toimittamisesta vuonna 2030 alkaen jäsenvaltioiden on kaikkien hiilivarastojen päästöjä ja poistumia koskevien ennakkotietojen osalta sovellettava alueilla, joilla on a alakohdassa tarkoitettuja paljon hiiltä sitovia maankäyttöyksiköitä, alueilla, joilla on b ja c alakohdassa tarkoitettuja suojeltavia tai ennallistettavia maankäyttöyksiköitä ja alueilla, joilla on d alakohdassa tarkoitettuja korkeille tuleville ilmatoriskeille alttiita maankäyttöyksiköitä, kolmannen tason menetelmiä kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioita koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

Sen estämättä, mitä edellisessä alakohdassa säädetään, jos jonkin yksittäisen a–d alakohdassa luetellun yksittäisen luokan mukainen alue on vähemmän kuin 1 prosentti jäsenvaltion raportoimasta hoidetusta maa-alueesta, jäsenvaltioiden on käytettävä vähintään toisen tason menetelmiä kansallisia kasvihuonekaasuinventaarioria koskevien IPCC:n vuoden 2006 ohjeiden mukaisesti.

-
- * Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).
 - ** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2004/35/EY, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, ympäristövastuusta ympäristövahinkojen ehkäisemisen ja korjaamisen osalta (EUVL L 143, 30.4.2004, s. 56).
 - *** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).
 - **** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).
 - ***** Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/60/EY, annettu 23 päivänä lokakuuta 2007, tulvariskien arvioinnista ja hallinnasta (EUVL L 288, 6.11.2007, s. 27).
 - ***** Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) 2020/852, annettu 18 päivänä kesäkuuta 2020, kestävästä sijoittamisesta helpottavasta kehyksestä ja asetuksen (EU) 2019/2088 muuttamisesta (EUVL L 198, 22.6.2020, s. 13).”